

DZIENNIK

PIOTRKOWSKI

Adres Redakcji i Adm. Piotrków Tryb. Słowackiego 18 tel. 10-21. Drukarni 10-65.

Proszek od **BOLU GŁOWY**
DLA DOROSŁYCH ZE ZN. FABR.
KOWALSKINA
stosuje się również
PRZY PRZEZIĘBIENIU
GRYPY; KATARZE

Premier Anglii przybył do kancl. Hitlera

aby znaleźć pokojowe rozwiązanie zatargu

Sytuacja ulega zmianie niemal w każdej minucie. Krwawe wypadki w Sudetach wstrząsnęły Czechosłowacją. Koła rządowe utrzymują, że mamy do czynienia z otwartym powstaniem, podczas gdy Niemcy sądzą, że pisań i mówią o terrorze czeskim.

Powagę sytuacji najwybitniej charakteryzuje fakt, że premier Wielkiej Brytanii po kilkugodzinnej naradzie z premierem Francji Daladierem zdecydował się na zaproponowanie kanclerzowi Hitlerowi spotkania.

Krok premiera Chamberlaina wywołał olbrzymie wrażenie na całym świecie. Jest to bezspornie postanowienie historyczne, ostatnia próba uratowania pokoju.

Anglia dała dowód, że dla uratowania pokoju nie zważa na żadne względy prestiżowe. Koła polityczne akcentują, że rozmowa między kanclerzem Hitlerem a premierem Chamberlainem musi się przynieść do wyjaśnienia sytuacji. Europa musi wyjść ze ślepej uliczki, w której się znalazła.

Ogólnie panuje przekonanie, że Anglia i Francja wznowi na cisk na Czechosłowację celem dania ludności niemieckiej autonomii. Trudno jednakże w obecnej chwili zabawić się w przypuszczenia i prorocтва.

Oczy i uszy całego świata zwrócone są na Berchtesgaden, gdzie odbyło się wczoraj spotkanie między premierem Wielkiej Brytanii i kanclerzem Rzeszy Niemieckiej.

Poniżej podajemy rozwój wydarzeń w relacjach telegraficznych:

BERLIN. Niemieckie Biuro Informacyjne ogłosiło we środę:

Premier brytyjski p. Neville Chamberlain za pośrednictwem ambasady brytyjskiej w Berlinie zwrócił się do kanclerza Hitlera z następującym oświadczeniem:

„Z uwagi na coraz bardziej krytyczną sytuację proponuję swój natychmiastowy przyjazd dla podjęcia próby znalezienia pokojowego rozwiązania sprawy.

Zamierzam przybyć drogą powietrzną i jutro rano jestem gotów do odlotu. Proszę o zakomunikowanie mi, kiedy najwcześniej mógłby mnie Pan przyjąć i proszę o wyznaczenie miejsca spotkania.

Będę panu wdzięczny za natychmiastową odpowiedź.

Podpisano: Neville Chamberlain.

Kanclerz Hitler w odpowiedzi na propozycję premiera brytyjskiego odpowiedział, iż gotów jest spotkać się z premierem brytyjskim 15 b.m.

Lot premiera Chamberlaina jest jego pierwszą podróżą samolotem w życiu.

LONDYN. Premier Chamberlain odleciał wczoraj do Niemiec o godz. 8 m. 35.

Premierowi Chamberlainowi towarzyszą w jego podróży do Berchtesgaden sir Horace Wilson i William Strang. Ponieważ premier nie zna niemieckiego, a kanclerz Hitler angielskiego,

tłumaczem będzie ze strony brytyjskiej Strang.

Podróż swą do Niemiec odbywa premier na samolocie British Airways, pilotowanym przez majora Pelly i majora Klinga.

Na lotnisku w Meston zęgnali premiera: lord Halifax, Caddogan, lord Brockett, lord Londonderry i przedstawiciel ambasady niemieckiej.

Przed wejściem do samolotu premier Chamberlain oświadczył dziennikarzom:

„Udaję się do kanclerza Hitlera, ponieważ wydaje mi się, że w obecnej sytuacji osobista rozmowa kanclerza ze mną może przynieść pozytywne wyniki.

Polityka, którą prowadzę, zawsze zmierzała do zapewnienia pokoju. Chętnie przyjęcie mej propozycji przez kanclerza Hitlera wzmacnia moją nadzieję, iż wizyta, którą złożę, nie będzie bez rezultatów”.

MONACHIUM. Premier Cham-

berlain wylądował na lotnisku w Monachium o godz. 12.30.

Rozmowa z kanclerzem rozpoczęła się przy herbacie, która podana będzie na słynnym tarasie Berghofu.

Przypuszczalnie rozmowa toczyć się będzie do późnego wieczora i Chamberlain z otoczeniem spożyje kolację u kanclerza.

Premier brytyjski przenocuje w Berchtesgaden w Grand Hotelu, gdzie zamówiono dla niego pokój. Do dyspozycji jego oddane będą t. zw. apartamenty królewskie, t. zn. trzy pokoje, w których zazwyczaj mieszka, przybывая do Berchtesgaden, małżonka b. cesarza Wilhelma 2-go Herminia.

Od przebiegu rozmów zależy, czy Chamberlain odjedzie w piątek, czy też później. Gdyby premier brytyjski powrócił do Londynu w piątek, to w sobotę odbyłoby się posiedzenie gabinetu, na którym premier złożyłby swym kolegom

sprawozdanie z przebiegu wizyty.

Interesująca jest opinia „Times”, który przewiduje, że wyniki rozmów Chamberlaina z kanclerzem Hitlerem nie będą kompletnym rozwiązaniem zagadnienia, lecz raczej wznowieniem przerwanych rokowań. Jednakże Chamberlain nie podejmowałby swej podróży, gdyby nie widział co najmniej pewnych widoków porozumienia.

Myśl spotkania z kanclerzem Hitlerem według „Times”, rzucana być miała przez premiera Daladier, który we wtorek wieczorem w rozmowie telefonicznej z Chamberlainem zaproponował taki krok, planując jakoby, aby obaj polecili do kanclerza.

Chamberlain wyraził miał pewne zastrzeżenia co do udziału Daladier, wysuwając argument, że prawdopodobnie kanclerz postawiłby za warunek udział w rozmowie Mussoliniego.

Starcia z powstańcami w Sudetach

Dotychczas padło 23 zabitych i 75 rannych

PRAGA. W środę wieczorem radiostacja czechosłowacka ogłosiła przegląd sytuacji wewnętrznej w państwie, w którym zostało stwierdzone, że ostatnie incydenty na obszarach sudeckich przybrały charakter otwartego powstania.

Komunikat stwierdza, że między policją, żandarmerią i wojskiem w wielu miejscowościach doszło do krwawych starć z powstańcami, uzbrojonymi w karabiny maszynowe.

Komunikat twierdzi, że ogniska powstania z wyjątkiem jednego zostały opanowane.

Liczba ofiar zajął wynosi 23 zabitych i 75 rannych.

W końcu komunikat stwierdza, że duch powstania nie został jeszcze stłumiony, a rząd z uwagą śledzi rozwój wypadków i przedsięwzię kroki, mające zapobiec rozszerzeniu się pow-

stania.

PRAGA. W m. Haberspirk (okręg Falkenau) doszło wczoraj rano do poważnych starć między tłumem, liczącym 2000 Niemców sudeckich, i żandarmerią czeską.

Początek rozruchom dało starcie między komunistami i Niemcami. W czasie zajść żandarmeria dała salwę do tłumu Niemców, którzy rzucili się na budynek żandarmerii, zabierając zeń dwa karabiny maszynowe, granaty ręczne i 40 skrzyń z amunicją.

Na miejsce wypadków przybyły z Falkenau samochodami oddziały żandarmerii. Między żandarmami i ludnością niemiecką wywiązała się walka. Wkrótce potem na miejsce starcia wyruszyły wojskowe samochody pancerne.

15 żandarmów czeskich zosta-

ło zabitych. Straty Niemców sudeckich nie są znane.

CHEB. We środę wieczorem doszło w Cheb ponownie do ciężkich starć pomiędzy policją czeską a członkami partii Niemców sudeckich.

Policja usiłowała obsadzić główne biuro partii niemieckosudeckiej, przy czym wywiązała się strzelanina w czasie której zabity został 1 policjant czeski.

PRAGA. Z Cheb (Eger) donoszą:

W środę wieczorem oddziały policji czeskiej przybyły do siedziby partii niemieckosudeckiej w hotelach „Victoria” i „Welzel” celem dokonania rewizji. Wywiązało się przy tym krwawe starcie między policją i Niemcami, podczas którego 6 osób zostało zabitych i kilkadziesiąt rannych.

BERLIN. Niemieckie Biuro Informacyjne donosi z Eger, iż na całym obszarze sudeckim

rozpoczęła się fala aresztowań funkcjonariuszy partii niemieckosudeckiej.

Duża liczba Niemców sudeckich przebrana została w mundury wojskowe i przewieziona do obszaru czeskiego.

Zwycięstwo bokserów w Kopenhadze

W środę wieczorem został rozegrany w Kopenhadze mecz bokserski między reprezentacją Warszawy a nieoficjalną reprezentacją Danii. Polacy wygrali spotkanie 10:6.

W wadze muszej Rotholc pokonał Fryderyksena, w koguciej Sobkowiak uległ Rassmuthowi, w piórkowej Czortek zwyciężył Jespersena, Kowalski wygrał z Mathiesenem, Kolczyński odniósł sukces, bijąc Jacobsena, Ożarek uległ Christensenowi. Doroba rozłożył Leimana, a Sołowiński przegrał z Gremstrupem.

Polscy baloniarze zdobyli puchar Gordon Bennetta?

BRUKSELA. Aeroklub Belgijski podaje następującą klasyfikację balonów, biorących udział w zawodach o puchar Gordon Bennetta.

Siedem balonów już wylądowało, a o pozostałych dwóch, tj. „Polonii” i „S-11” (Belgia) nie otrzymano jeszcze żadnej wiadomości.

Z dotychczasowej, nieoficjalnej klasyfikacji, obliczonej jes-

zcze niedokładnie, wynika, że 2 balony polskie zajmują pierwsze miejsca.

Pierwsze balony: „LOPP”, pilotowany przez kapitana Janusza, który wylądował w Bułgarii przeleciawszy 1600 km., na drugim miejscu jest balon „Warszawa”, pilotowany przez inż. Krzyżkowskiego, który przeleciał 1470 km. Balon ten wylądował w Rumunii.

Trzecie miejsce zajął balon francuski „Mallet”, pilotowany przez Dolfusa — 1400 km. Donyter na balonie „Belgica” zajął czwarte miejsce z 1350 km. Oba te balony lądowały w Rumunii.

Piąte miejsce zajmuje Belg Quersin na balonie „Valonia”. Wylądował on w Paks na Węgrzech, przelatując około 1100 km.

Niemcy uciekają z Sudetów i chronią się na terytorium Rzeszy

BERLIN. Niemieckie Biuro Informacyjne donosi z Joachimsthal, że już po wprowadzeniu stanu wyjątkowego zastrzelono Niemca sudeckiego Hermanna Schlossera.

Wczoraj wieczorem około godz. 6-ej pod Baerenstein 800 Niemców sudeckich, w tym wiele kobiet i dzieci, przekroczyło granicę, chroniąc się na terenie Rzeszy.

W Oberwiesenthal zgłosiło się ponad 100 uciekinierów, a w Joehstadt nieco mniej. Władze opieki społecznej partii narodowo socjalistycznej niosą pomoc uciekinierom.

Cała ludność nadgranicznej wsi sudecko-niemieckiej Breitenbach przekroczyła granicę Rzeszy. We wsi pozostało tylko kilka starych kobiet, które oilnują żywego inwentarza.

Wkrótce w „Czarach” PIETNASTOLATKA

3-ci dzień plebiscytu filmowego

Pierwsze głosy -- pierwsze uwagi

Wraz z napiwem pierwszej fali głosów staje się niezbędnym wyjaśnić, że jeden kupon służy do oddania

tylko jednego głosu, a nie, jak to się zdarzyło w kilkunastu wypadkach, że jeden kupon zawierał kilka numerów kandydatek.

Uprowadzamy wobec tego, że w tych wypadkach, gdy na kuponie, mimo naszych prób, będzie jednakże większa ilość numerów -- liczyć będziemy tylko pierwszy numer z tego kuponu.

Mimo przyrzeczeń nie podajemy dziś stanu głosowania za wstępny okres, wychodząc z założenia, że zamieszczenie pierwszej listy

kandydatek wyróżnionych przez Komisję Kwalifikacyjną, jest w tej chwili fazą bardziej atrakcyjną dla Czytelników. Wobec tego w miarę możliwości -- pierwszy biuletyn ze stanu głosowania podamy jutro.

KANDYDATKI WYRÓŻNIONE PRZEZ KOMISJĘ KWALIFIKACYJNĄ.

Anna Styczńska, Warszawa; Eufalia Skibińska, W-wa; Danuta Filipczakówna, Piotrków Tryb.; Alina z Wilna; Janina Starostkówna, Piotrków Tryb.; Gryzelda Zajacówna, Tczew; Helenka Smirkow, W-wa; Barbara Rogozińska, W-wa, -- Gro-

chów; Teresa Rumińska, W-wa; Danuta Brodowska, W-wa; Greta Maria Dworzyńska, W-wa; Nina Burcicka, W-wa; Anusia Jarosławska, W-wa; Alina Maria Szopówna, Warszawa; siostrzycki Filochowski, W-wa; Rena Czarnes, W-wa; Irka Dmochowska, W-wa; Barbara Klinenberg, W-wa; Krystyna Biernacka, W-wa; Danusia Błażewicz, W-wa; Felusia Dychtaldówna, W-wa; Marysia Darska, W-wa; Danusia Budna, W-wa; Zosia Górniewicz, W-wa; Bogunia Janicka, W-wa; Włodzimiera Krzyżanowska, W-wa Targówek; Elżbieta Ksybek, W-wa; Krysta i Basia Lepert, W-wa; Nelly Maria Teschówna, W-wa; Zofia Torbińska, Le-

gionowo; Iwonka Rudlicka, W-wa; Cesia H. Kalisz; Jadwiga Doroszkiewiczówna, Wilno; Terenia Kowalczykówna, Wilno.

Dalszy ciąg nastąpi.

Wielki Konkurs Filmowy
w związku z filmem
„MACIERZYŃSTWO”
KUPON
Oddaję swój głos na
Nr.

Tajemniczy pan w binoklach

sprawcą porwania młodej dziewczyny

Od dłuższego już czasu w jednym z wielkich magazynów warszawskich pracowała w charakterze urzędniczki 18-letnia Zofia Królikowska, zamieszkała przy placu Kazimierza Wielkiego Nr. 12.

Młoda dziewczyna wywiązywała się jak najlepiej ze swych obowiązków i pracodawcy byli z niej najzupełniej zadowoleni. Przed 20 dniami Królikowska udała się jak zwykle rano do zajęcia. Po ukończeniu pracy

wyszła z magazynu o godzinie 7 i od tej chwili wszelki ślad po niej zaginął.

Przez dłuższy czas rodzice dziewczyny sądzili, iż wyjechała ona nie nikomu nie mówiąc do którejś ze swych byłych koleżanek szkolnych na prowincję, gdy jednak nieobecność jej przedłużała się rodzice zawiadomili o wszystkim policję.

Przeprowadzone dochodzenie ujawniło sensacyjne szczegóły zaginięcia Królikowskiej. Jak

Zielony na ławie oskarżonych

za uchylanie się od robót zastępczych

Na wokandzie Sądu Okręgowego w Warszawie znajdowała się głośna już sprawa o przekupstwo sędziego Deterlinga, celowo uchylenia się od obowiązków robót zastępczych.

Pod tym zarzutem ławę oskarżonych zajęło siedem osób z Adamem Zielonym na czele. Osoba Zielonego znana jest nie tylko z procesu sierz. Deterlinga, skazanego już za łapownictwo przez Sąd Wojskowy, ale także sprawy adw. Jakuba Muszkata.

Adw. Muszkat należał wraz

z Zielonym do organizacji „Ogniw” i kiedy Zielony ukrywał się przed powołaniem do służby, przebywał potajemnie w mieszkaniu adw. Muszkata, który mu udzielił schronienia.

Adw. Muszkat, jak wiadomo, został skazany na 2 lata więzienia, a echo tej sprawy rozległo się w Sejmie na ostatniej sesji. Wczorajsza sprawa w związku z tymi wszystkimi okolicznościami wzbudziła duże zainteresowanie, wśród licznie zgromadzonej publiczności, którą spotkał jednak zawód, gdyż nie sprowadzenie sierz. Deterlinga przyczyniło się do odroczenia rozprawy.

Auto to stało również przed magazynem w tym dniu, kiedy Królikowska zginęła.

Podczas dalszego dochodzenia zdołano ustalić, że samochód taki i starszego pana w złotych binoklach widywanego na placu Kazimierza Wielkiego, w niedalekiej odległości obok domu zaginionej Królikowskiej.

Ponieważ nie ulega najmniejszej wątpliwości, iż tajemniczy właściciel szarej limuzyny zamieszany jest w sprawę zaginięcia dziewczyny, policja poszukuje go obecnie.

PEŁNA TABELA LOTERII

Czwarta klasa -- 9-ty dzień ciągnięcia

I i II ciągnięcie

GŁÓWNE WYGRANE

Stala dzienna wygrana zł. 5.000 padła na

nr. 85161

Zi. 15.000 na nr. 9864

Zi. 10.000 na nr. 53950 105779

Zi. 5.000 na nr. 102499

Zi. 2.000 na nr. 75883 83875 84218 91714

10114 105503 107708 117417 125220 142337 144819

150853

Zi. 1.000 na nr. 3110 5472 10143 10572 17089

81892 33478 37585 41377 49034 53979 55919 56240

61787 68821 73254 81283 86495 87453 53471 100304

10645 104754 104930 110957 111777 115326 115943

126330 141726 144444 146497 147445 148224

Wygrane po 250 zł

24 69 344 355 524 45 8 637 769 91 806 21

1184 269 643 765 80 892 955 79 2123 219

346 49 73 457 77 554 746 845 3007 63 144

212 80 97 339 47 435 641 86 834 924 80

4035 301 59 6439 355 612 71 83 920 5011

91 98 109 72 74 69 84 390 573 634 81 83

722 81 857 6033 1622 217 361 517 27 622 20

34 46 860 957 7121 2 628 32 87 233 346

61 782 903 6 58 8035 88 272 77 318 424

607 86 822 71 89 907 167 73 262 310 15

71 501 17 61 68 670 62 999

10007 155 446 66 657 999

208 13 17 63 4 507 55 828 40 60 983 12205

27 54 310 20 30 401 13 90 521 31 67 616

800 992 13021 43 56 77 232 97 33 479

74 9876 14047 137 222 28 412 66 619 789

835 15165 208 366 90 401 19 545 68 715

901 16069 181 426 757 84 838 71 985 17013

125 256 496 581 607 51 701 99 892 18007

5 107 38 381 40 60 603 68 89 842 19070

138 318 71 94 433 502 17 83 624 723 896 967

20156 202 34 315 444 93 518 79 804 64

938 60 67 21176 92 395 427 42 623 54 57

98 754 816 53 22057 119 38 223 443 523

77 725 861 23094 319 21 423 531 40 41 92

679 745 24005 81 143 63 473 428 507 817

25141 72 21 9447 515 752 59 87 26177 2216

37 357 59 438 519 772 24 941 27098 121

269 549 97 708 812 87 940 28064 66 134

48 342 420 534 52 86 609 29042 249 340

62 83 694 714 849 92 929 56 94

30057 243 46 51 334 86 514 783 831

11032 93 124 338 71 455 510 677 759

65 83 812 16 900 32 39 78 32100 81 201

418 20 56 684 772 955 33003 22 153 387

597 870 34009 27 47 48 188 238 558 71 600

751 845 954 69 35115 21 38 415 76 628

906 47 36185 2332 397 422 64 56 560 720

80 70 858 37036 163 251 424 591 708 25

841 935

38143 280 406 29 512 72 763 99 883 980

39000 61 115 62 325 85 462 580 614 800

59 60 73 939 63

40115 47 254 366 93 539 622 66 84 768

859 41018 253 55 86 393 427 93 506 621

74 42149 255 59 87 90 355 59 412 27 89

93 523 55 624 700 56 86 91 502 43040 122

631 61 63 418 73 546 612 44168 99 270 82

419 29 510 56 65 95 647 59 722 55 815

30 43 52 903 43 45150 61 212 31 383 84

68 757 79 46069 173 332 416 86 566 616

59 93 714 8 84 47026 145 81 243 52 65

350 422 648 974 48236 37 48 411 653 905

19135 38 56 206 316 64 653 63 65 754 65

852 907 15

I i II ciągnięcie

GŁÓWNE WYGRANE

Stala dzienna wygrana zł. 5.000 padła na

nr. 85161

Zi. 15.000 na nr. 9864

Zi. 10.000 na nr. 53950 105779

Zi. 5.000 na nr. 102499

Zi. 2.000 na nr. 75883 83875 84218 91714

10114 105503 107708 117417 125220 142337 144819

150853

Zi. 1.000 na nr. 3110 5472 10143 10572 17089

81892 33478 37585 41377 49034 53979 55919 56240

61787 68821 73254 81283 86495 87453 53471 100304

10645 104754 104930 110957 111777 115326 115943

126330 141726 144444 146497 147445 148224

Wygrane po 250 zł

24 69 344 355 524 45 8 637 769 91 806 21

1184 269 643 765 80 892 955 79 2123 219

346 49 73 457 77 554 746 845 3007 63 144

212 80 97 339 47 435 641 86 834 924 80

4035 301 59 6439 355 612 71 83 920 5011

91 98 109 72 74 69 84 390 573 634 81 83

722 81 857 6033 1622 217 361 517 27 622 20

34 46 860 957 7121 2 628 32 87 233 346

61 782 903 6 58 8035 88 272 77 318 424

607 86 822 71 89 907 167 73 262 310 15

71 501 17 61 68 670 62 999

10007 155 446 66 657 999

208 13 17 63 4 507 55 828 40 60 983 12205

27 54 310 20 30 401 13 90 521 31 67 616

800 992 13021 43 56 77 232 97 33 479

74 9876 14047 137 222 28 412 66 619 789

835 15165 208 366 90 401 19 545 68 715

901 16069 181 426 757 84 838 71 985 17013

125 256 496 581 607 51 701 99 892 18007

5 107 38 381 40 60 603 68 89 842 19070

138 318 71 94 433 502 17 83 624 723 896 967

20156 202 34 315 444 93 518 79 804 64

938 60 67 21176 92 395 427 42 623 54 57

98 754 816 53 22057 119 38 223 443 523

77 725 861 23094 319 21 423 531 40 41 92

679 745 24005 81 143 63 473 428 507 817

25141 72 21 9447 515 752 59 87 26177 2216

37 357 59 438 519 772 24 941 27098 121

269 549 97 708 812 87 940 28064 66 134

48 342 420 534 52 86 609 29042 249 340

62 83 694 714 849 92 929 56 94

30057 243 46 51 334 86 514 783 831

11032 93 124 338 71 455 510 677 759

65 83 812 16 900 32 39 78 32100 81 201

418 20 56 684 772 955 33003 22 153 387

597 870 34009 27 47 48 188 238 558 71 600

751 845 954 69 35115 21 38 415 76 628

906 47 36185 2332 397 422 64 56 560 720

80 70 858 37036 163 251 424 591 708 25

841 935

38143 280 406 29 512 72 763 99 883 980

39000 61 115 62 325 85 462 580 614 800

59 60 73 939 63

40115 47 254 366 93 539 622 66 84 768

859 41018 253 55 86 393 427 93 506 621

74 42149 255 59 87 90 355 59 412 27 89

93 523 55 624 700 56 86 91 502 43040 122

631 61 63 418 73 546 612 44168 99 270 82

419 29 510 56 65 95 647 59 722 55 815

30 43 52 903 43 45150 61 212 31 383 84

68 757 79 46069 173 332 416 86 566 616

59 93 714 8

Mussolini domaga się plebiscytu dla wszystkich mniejszości narodowych w Czechosłowacji

MEDIOLAN. Pod tytułem „List do Runcimana” autorstwa „Popolo d'Italia” za dnia artykuł wstępny, który aczkolwiek napisany przed objęciem Chamberlaina, posiada doniosłe znaczenie.

Autorstwo artykułu przypisywane jest Mussoliniemu.

Autor artykułu pisze, że lord Runciman powinien być już przekonany, że nie istnieje ani naród czechosłowacki, ani państwo czechosłowackie.

Gdyby przynajmniej, jednocząc różne rasy i języki czechosłowackiej stała się jednolita ludność, Czesosłowacja byłaby nieunikniona i nieodparta.

W Wersalu powinno się stworzyć Czechy — nazwa historyczna — z jednolitym ludem, z jednolitym państwem, z jednolitym językiem, z jednolitym prawem, z jednolitym państwem sztucznym, dając mu od samego urodzenia elementy jego słabości i rozkładu.

Następnie autor artykułu radzi lordowi Runcimanowi, aby zaproponować Benesowi plebiscyt nie tylko dla Niemców sudeckich, lecz i dla wszystkich narodowości, które tego żądają.

W razie odmowy ze strony Benesa, Runciman mógłby mu

zakomunikować, że W. Brytania zastanowi się wielokrotnie, zanim przystąpi do wojny tylko dla ochrony państwa, będącego monstrualną fikcją.

Gdyby Londyn zakomunikował, że nie pójdzie, nikt by się nie ruszył.

Jeśli Hitler zamierzał przyłączyć do siebie 3 i pół miliona

Czechów, to Europa miałaby rację ruszyć się, lecz Hitler zamierza się i troszczy się tylko o 3 i pół miliona Niemców.

Nikt nie może mu odmówić tego prawa i nikt nie może przeciwstawić się wykonaniu tego obowiązku, a tym mniej Włochy, którzy mają precedensy w tej dziedzinie.

Dalej autor artykułu pisze, że ustalwszy strefy plebiscytu, pozostawałoby zbadać termin sposobu i kontrolę plebiscytu, która mogłaby mieć charakter międzynarodowy, jak to już było z zadawalającymi wynikami przy plebiscycie w Zagłębiu Saary.

Artykuł kończy się oświadczeniem, że nowa sytuacja polityczna i terytorialna, jaka powstała w Czechosłowacji, ustaliłaby nowe równowagi i nowe możliwości, a przede wszystkim zapobiegłaby wojnie.

Miliony ludzi uważają, że jest absolutną koniecznością uniknięcie tej wojny. Granice, nakreślone atramentem, mogą być zmienione innym atramentem, ale inną jest rzeczą, gdy granica została wytyczona ręką Boga i krwią ludzką.

Sędzia Sądu Najwyższego Stanisław Giżycki, generalny komisarz wyborczy.

RADIO

WARSZAWA I (Raszyn).

PIĄTEK, DN. 16 IX 38 R.
6.15 „Kiedy ranne”. 6.20 Muzyka (płyty). 6.45 Gimnastyka. 7.00 Dzieńnik poranny. 7.15 Koncert poranny. 8.00 Audycja dla szkół. 8.10 — 11.00 Przerwa. 11.00 Audycja dla szkół. 11.30 Fragmenty z oper. 11.57 Sygnał czasu. 12.05 Audycja południowa. 13.00 — 15.15 Przerwa. 15.15 Audycja dla dzieci. 15.30 Rozmowa z chórami. 15.45 Wiadomości gospodarcze. 16.00 Koncert orkiestry mandolinistów. 16.45 Pogadanka. 17.00 Muzyka taneczna (płyty). 18.00 Chemia a zagadka życia — pogadanka. 18.10 „Czarny ekspres” — audycja muzyczna. 18.45 Nowości literackie. 19.00 Koncert kameralny. 19.25 Pogadanka aktualna. 19.35 Wspomnienia z wakacji — koncert rozrywkowy. 20.45 Dziennik wieczorny. 20.55 Pogadanka aktualna. 21.00 Audycja dla wsi. 21.50 Wiadomości sportowe. 22.00 Koncert symfoniczny. 22.55 Przegląd prasy. 23.00 — 23.15 Ostatnie wiadomości.

WARSZAWA II (Mokotów).

13.00 Koncert rozrywkowy (płyty). 14.00 Parę informacji. 14.05 Program na jutro. 14.10 Koncert solistów. 15.00 Wiadomości sportowe. 15.05 Trio Polskiego Radia. 16.00 — 17.00 Przerwa. 17.00 Pogadanka aktualna. 17.10 Muzyka kameralna. 18.30 Muzyka lekka i taneczna (płyty). 19.00 — 22.00 Przerwa. 22.00 Publiczka z „Zoo” — felieton. 22.15 — 23.55 Muzyka lekka i taneczna (płyty).

plac i przepraszanie... Ale gdzie tam!

Czy Wysoki Sąd wie co mi odpowiedział?

— A idź pan na złamanie karku! Ale lalki nie oddam!

Zła krew mnie zalała! Więc, że ja odchodzę to nic? Tylko o lalkę jej się rozchodzi?

Nie strzyżem! Proszę sądu!

Złapałem pannę za kark i faktycznie, może trochę za mocno, trzasnąłem ją o ścianę!

Ale niech Wysoki Sąd zrozumie moją sytuację! Zwyczajnie, panie, więcej ode mnie się szanuje! Mnie się z mieszkania wypuszcza i tylko pająca trzymają!

Milcząc dotychczas oskarżycielka, panna Julcia, pogardliwie wzruszyła ramionami:

— Lalki nie chciałam oddać, bo w nią swoją robotę i swój towar włożyłam! Cała była po pruta, jak mi ją pan przyniósł. A pana z jakiej racji miałam zatrzymać? Nie będzie ten chłop, to będzie inny! Chce odejść, to niech idzie na zbyty! I tam nikogo trzymać nie będę!

Napoleon Sądek.

Nastroje paniki w Słowacji

Szajki przemysłników walutowych działają

BRATISLAWA. Zarządzenie władz, wzywające ludność do uzupełnienia zapasów żywności, wywołało na terenie Słowacji nastroje paniczne.

Nastroje te potęguje jeszcze działalność spekulatorów walutowych, którzy masowo wywożą pieniądze za granicę.

W tych dniach policja wpadła na trop wielkiej afery walutowej

w Koszycach, a ostatnio ujęła w Bratisławie dwie szajki przemysłników walutowych w chwili, gdy usiłowały przemyć przez granicę w samochodach znaczne kwoty pieniężne.

W jednym wypadku chodzi o sumę pół miliona, w drugim zaś o 400.000 kc. Sprawcami są znani obywateli miasta Bratislawy z tytułami akademickimi.

Tajemnica zabójstwa w lesie wawerskim wciąż jeszcze niewyjaśniona -- Władze prowadzą energiczne dochodzenia

W lesie wawerskim znaleziono zmasakrowane zwłoki nieznanego mężczyzny. Gdy w prasie pojawiła się o tym wiadomość, Wanda Biernacka, której mąż Józef zaginął w tajemniczych okolicznościach, udała się do prosekutorium, gdzie stwierdziła, że to zwłoki jej męża.

Podczas przesłuchania u sędziego śledczego Wanda Biernacka zeznała, że jedynym człowiekiem, który mógł mieć

żal do jej zabitego męża, był jej dawny adorator i kolega męża, Jan Siwek. Kochał się bowiem w niej i miał żal do Józefa Biernackiego, że się z nią ożenił. To samo potwierdzili teściowie Biernackiej.

Sędzia śledczy nabrawszy przekonania, że Jan Siwek jest zabójcą Józefa Biernackiego, kazał go sprowadzić do urzędu śledczego. Podczas przesłuchania

nia go sędzia nabrał pewności, że właśnie on zabił Biernackiego i kazał go aresztować.

Czy rzeczywiście Jan Siwek był zabójcą Józefa Biernackiego? Czy Józef Biernacki został w ogóle zabity? O tym dowiedzą się Czytelnicy w następnych odcinkach pasjonującej powieści „Gdzie mój mąż?”, którą drukujemy na łamach naszego pisma.

Stronnictwa polityczne radzą nad stanowiskiem wobec wyborów

Generalny Komisarz Wyborczy sędzia Giżycki objął wczoraj urządowanie. Biura jego mieszczą się w Prezydium Rady Ministrów.

Wczoraj obradował zarząd główny Stronnictwa Narodowego. Rozważano sytuację polityczną w związku z rozwiązaniem Izby Ustawodawczej i

rozpisaniem nowych wyborów. W wyniku dyskusji zapadła uchwała nie wzięcia udziału w nadchodzących wyborach. Uchwała ta będzie jeszcze rozważana na najbliższym posiedzeniu komitetu głównego, które odbędzie się w niedzielę 18 b. m.

W ciągu najbliższego tygodnia

Potworny morderca restauratora zawisł wczoraj na szubienicy

W dniu wczorajszym został stracony w Stanisławowie Miniajluk, skazany na śmierć za zamordowanie restauratora w Nadwornie.

Przed egzekucją skazaniec został zbadany przez lekarza, po czym prokurator powiadomił Miniajluka o terminie egzekucji.

Przy straceniu Miniajluka asystował Trybunał i komisja lekarska.

Nowy „Eterychny” Puder do Twarzy

Zadziwiający wynalazek paryskiego chemika-kosmetyka

Puder do twarzy dziesięciokrotnie cieńszy i lżejszy niż to kiedykolwiek zostało osiągnięte! Tylko puder utrzymujący się w powietrzu jest zużytkowany. Na tym polega nowy zadziwiający sposób fabrykacji stosowany przez pewnego paryskiego chemika — przyjął obecnie przez firmę Tokalon

DARMO 100.000

SPECJALNYCH

PUDELEK

Sprawa to, że puder Tokalon, spreparowany według oryginalnego francuskiego przepisu znakomitego paryskiego Puderu Tokalon, przylega równo i gładko, pokrywając skórę jakby niewidzialną powłoką piękności. Wynikiem tego jest zupełnie naturalnie wyglądające plekno. Różni się tak bardzo od słomkowych pudrów, które nadawały wygląd „maquillage’u”. Puder Tokalon zawiera poza tym Piankę Kremową, dzięki której trzyma się 8 godzin. W najbardziej dusznej sali restauracyjnej twarz Pani nie będzie nigdy wymagała przypudrowania. Jeżeli używa Pani Puderu Tokalon, U szafy przytoczonej powyżej Pani będzie miała 6 perławioną politykę. Cena: zł. 1.40 i 1.50, do nabycia wszędzie. Dzięki specjalnej organizacji bazy czytelników niniejszego pisma może otrzymać Łukaszewski, Kasztan, Piskunowski, awierając 6 próbek Puderu Tokalon w różnych edycjach, które może samo wypróbować. Kasztan awierając również Odkrywcę Tokalon na dzień 1.10.38. Należy tylko oddać zł. 0.50 w znaczku na koszty przesyłki, opakowania i inne wydatki. „Oskar” oddział 38, P. Warszawa, Steniska 6.

ŻADAMY KOLONII!

Tajemnica czarnej damy

K. RYLSKI

SENSACYJNA POWIEŚĆ
WSPÓŁCZESNA OSNUTANA
PRAWDZIWYCH ZDARZENIACH

Poradzi udał się do biura, gdzie przyjął inspektora Puchala. Opowiedział mu o jakiejś tajemniczej damie, ale w opowiadaniu, przeplatane prawdą i kłamstwami, unikał wszelkich szczegółów, które mogłyby wprowadzić policję na trop Ireny. Wreszcie Puchala zapytał:

— A jak to było owego wieczora, gdy pan nagle zniknął?

— Owego wieczora?... Owego wieczora... — zasłonił „Poradzi” swą twarz, jak gdyby chciał od siebie odpędzić jakieś straszliwe wspomnienia.

„Poradzi” — Sławeta zamilkła, a po chwili milczenia Puchala podjął znowu rozmowę:

— Panie dyrektorze, skąd wziął się wtedy w pańskim mieszkaniu obszarnek Zabłuka? Czy znał go pan przed tym? Czy był z panem w jakichś stosunkach handlowych?

Gdy padło nazwisko Zabłuki, odsłonił nagle „Poradzi” swe oblicze, spojrzawszy zdumiony na Puchalę i zapytał:

— Kto taki? Jak się ten pan nazywa?

— Zabłuka, Stanisław Zabłuka, ziemianin z Sosnowki... Czy nie pan o nim nie słyszał?

— Zabłuka, Zabłuka... — powtarzał „Poradzi”, jak gdyby chciał sobie coś przypomnieć.

Puchala widział jednak, z jakim trudem przyszło mu to. Łatwo można spostrzec, z jakim wysiłkiem przypomina sobie „Poradzi” to nazwisko.

Twarz „Poradzi” wyciąga się chwilami, jak maska... Ocy jego wylaża na wierzch. Puchala dziwi się, czemu to lekarz pozwolił mu już wyjść z domu, skoro stan jego jest jeszcze tak ciężki... Tak, sprawia wrażenie zupełnie nienormalnego... Puchala postanowił zwrócić uwagę na to lekarza i pani Haliny: trzeba oszczędzać nieszczęśliwego.

Puchala lituje się nad tym człowiekiem: aczkolwiek zależy mu tak bardzo na tym, by dowiedzieć się szczegółów, to jednak widzi się zmuszonym zrezygnować dzisiaj z dalszego śledztwa. Trudno, czekał już tak długo, zaczeka jeszcze trochę.

Powoli zaczyna zbierać swoje protokoły, wkłada je do teczek, a jednak, spoglądając na zmienioną twarz „Poradzi”, zapytał raz jeszcze:

— No, jak tam panie dyrektorze, czy przypominał już sobie pan?

Wydaje mu się, że „Poradzi” wcale nie słucha jego pytania, szepce coś pod nosem, jak gdyby do siebie:

— Zabłuka... Zabłuka...

Nagle ogarnął go wstrząs, jak gdyby zbudził się z jakiegoś letargu... Twarz jego pokryła się rumieńcem. Ocy jego zajaśniały, odezwał się więc:

— Tak, tak, przypominam sobie... Zupełnie

dokładnie... Ma pan myśli tego człowieka, którego oni obrabowali, przypominam sobie, Zabłuka...

Puchala, który wstał już i miał zamiar odejść, usiadł znowu, przysunął się do biurka, nachylił się, chcąc lepiej łowić każde słowo:

— A więc obrabowali go w mieszkaniu pana?

— zapytał raz jeszcze. — Ale któż to są oni? Przecież dotąd mówił pan tylko o niej, o tej jednej kobiecie... Czy zna pan osobiście Zabłukę? W jaki sposób przybył do pana?

Puchala zarzuca go pytaniami, w obawie, by znowu nie stracił wątku sprawy.

— A więc obrabowali go? — zapytał „Poradzi” zdziwiony.

— Niestety, nie tylko obrabowali... Zabłuka zmarł w pańskim mieszkaniu — powiada Puchala, obawiając się jednak, czy te słowa nie wywołają nowego wstrząsu.

Ale „Poradzi” zrywa się z miejsca i krzyczy:

— Mój Boże, a więc jednak zamordowali go!

— Nie wiemy, czy go zamordowali, czy sam zmarł. Lekarz stwierdził co prawda, że nieszczęśliwy zmarł z przerażenia... Proszę pana bardzo, niech się pan uspokoi i opowie mi, jak do tego doszło? Kto to wzywał telefonicznie pomocy?

— A więc ten nieszczęśliwy zmarł — westchnął Sławeta — „Poradzi”. — I to u mnie w domu!

— Sądziłem, że już panu o tym mówiono... — Zmarł u mnie w domu — wzdycha „Poradzi” i jak gdyby wcale nie słucha tego, co mówi Puchala.

Puchala czeka spokojnie, aż uspokoi się.

— Panie dyrektorze... Co było nie jest... Nie wróci... Zabłuka nie zmartwychwstanie... Sprawiedliwość wymaga tego, by złowić winnych i ukarać... Proszę więc ułatwić mi zadanie i opowiedzieć, jak to wszystko było. Skąd znalazł się on u pana w mieszkaniu?

Jak widać, Sławeta — „Poradzi” uważał, że już czas pogodzić się z tą myślą, iż Zabłuka nie zmartwychwstanie. Zresztą nigdy go nie widział. Uspokoił się więc trochę i powiedział:

— Przyprowadziła go do mnie. Przed tym nigdy go nie znałem...

— Kto go sprowadził? — zapytuje znowu Puchala.

— Ona... Iryś...

— Acha... A po tym? Kto wołał telefonicznie o pomoc?

— Ja... Ja... — zawołał „Poradzi”. — Tak

chciałem wołać o pomoc...

— W jakim celu?

— Bo chcieli obrabować Zabłukę... U

w domu... W mojej obecności...

— Któż to są oni?

— Było dwóch osobników... W masce... Z

wolwerami w ręku...

Inspektor Puchala spogląda na niego zdumiony. Jak widać, tego się nie spodziewał. Zapy

więc:

— Dwóch bandytów? Jaki związek ma to

Iryś?

— Tak, tak, to ma z nią związek, bowiem

piero wówczas zrozumiałem, z kim mam do czynienia...

— Może opowiedziałby mi pan szczegółowo

wszystkim?

— Tak, przypominam sobie wszystko dokła

nie... Zabłuka przybył w towarzystwie Iryś... P

czął z nią rozmawiać o budowaniu pałacu obok

go majątku...

— Acha, a więc ona znała Zabłukę?

— Oczywiście...

— I ci dalej?

— Nagle ktoś zapukał do drzwi, do mieszka

nia wpadło dwóch zamaskowanych osobników...

Domagali się pieniędzy... Pamiętam, jak ten nies

częśliwy przeraził się... Pobiegłem do telefonu...

Oderwali mnie... Ona im pomagała...

— No? I cóż dalej — słucha w najwyższym na

pięciu Puchala, widząc, że „Poradzi” zamilkł na

chwilę. — A czy nie wie pan, kim są ci dwaj osob

nicy?

— Nie... To byli zwykli bandyci... Chciałem

biec do okna i krzyczeć. Nie pozwolili mi jednak...

Krzyknąłem do Zabłuki, by dał mi pieniądze, i w

taki sposób ratował siebie i mnie. Sądziłem, że

otrzymają pieniądze i odejdą, a wtedy wezwą po

licję...

— No, co dalej?

— Nagle słyszę jak jeden z bandytów powiada

do Iryś wskazując mnie: tego musimy zabrać ze so

bą... Bronilem się... Więcej nic nie wiem... Ach,

głowa...

— Tak bardzo pana boli? — zapytał niespo

kojnie Puchala.

— Strasznie — wzdycha „Poradzi”. — Jak gdy

by jakiś ogień palił mnie we wnętrzu... Panie in

spektorze, jestem kaleką, zrujnowanym człowie

kiem... Lekarz oszukuje mnie i moją żonę... Wszy

scy mnie oszukują... Sądzę, że najlepszym wyjściem

dla mnie, jedynym wyjściem jest samobójstwo...

Puchala poczyną znowu pocieszać go, ale jak

widać sam nie wierzy temu wszystkiemu, co mó

wi... Ujrzał znowu nieprzytomnego chłopca z Mi

kułowa, jest przekonany, że również i „Poradzi”

nie wróci nigdy do siebie...

Ale tak jak przed tym, tak i teraz minęła dep

resja... Stało się to szybciej i wcześniej, aniżeli Pu

chala sądził.

(Dalszy ciąg jutro).

Tajemnica telegramu Nr. 11

który zdecydował o przyłączeniu się Stanów Zjednoczonych do wojny światowej

— Jednakże, gdy mi pan prze

śle tekst ostatniej depeszy wysła

nej przez Zimmermanna na a

dres Bernstorffa (ambasadora

niemieckiego w St. Zjednoczo

nych) za pośrednictwem nasze

go ambasadora w Berlinie, roz

szyfrują ją w mojej obecności.

Rząd amerykański zgodził

się na to i ambasador Page jest

z całą pewnością jedynym cu

dzioziemcem, któremu było da

nym przekroczyć jedynę w

swym rodzaju sanktuarium, mia

nowicie, Intelligence Service.

Przy jednym z biur sędził

jakis mężczyzna w okularach,

otoczony swoimi współpracow

nikami.

Na biurku leżała depesza do

Bernstorffa zakomunikowana

przez Gerrarda. Oto jej szyfro

wany tekst:

„Berlin 27. 5. 17 20.

129438745289045 98271 8521569

056509812456 0984321504 9833

193246650982398234 8 39 89043

— Proszę mi podać wariant

numer 42 — polecił mężczyzna w

okularach jednemu ze swoich

współpracowników.

Następnie zwracając się do

swego dostojnego gościa, wys

jaśnił:

— Telegram został wysłany

27-go o godzinie 8 wieczorem.

Z dodatku do szyfru wynika,

że należy zastosować do rozszy

frowania tej depeszy wariant,

o który prosiłem.

Jeden z współpracowników

wyjął kartotekę oznaczoną nu

merem 42 i zasiadł przed ma

szyną do liczenia. Na oczach

zdumionego pana Page poświe

cił się ciekawej i zawiłej pracy,

której każdą fazę wyjaśniał am

basadorowi mężczyzna w oku

larach.

Po trzech godzinach usilnej

pracy zdołano otrzymać doklad

na treść telegramu, który

brzmiał:

„Zimmermann do Echardta

przez Bernstorffa.

Ścisłe tajne, rozszyfrować ma

tylko adresat. Proszę spalić

wszystkie kompromitujące in

strukcje. Instrukcje mają być

rozgłoszone dopiero gdy wypo

wiemy wojnę Stanom Zjedno

czonym. Zachować w ścisłej ta

jemnicy telegram numer 11...

— Dziękuję — oświadczył

ambasador amerykański, gdy

mężczyzna w okularach odczy

tywał mu to — To mi wystar

czy...

Opuściwszy zaś gmach Inte

ligence Service wysłał depeszę

do Białego Domu w którym do

niósł, że był obecny przy roz

szyfrowaniu depeszy do Bern

storffa i że metody zastosowane

przez Anglików nie podlegają

żadnej dyskusji.

Wobec takich dowodów Wil

son, który wahał się do ostat

niej chwili, musiał się uznać za

pokonanego.

Jak tylko do Niemiec dotar

ła wiadomość o rozszyfrowaniu

tej depeszy władze niemieckie

zaczęły szukać tego, na którego

by można było zwalić winę za

to. Wzięto pod uwagę wszyst

kie możliwości. Nie pomyślano

tylko o tym, że szzyr mógł być

przejęty przez nieprzyjaciela.

Duma niemiecka przeszko

dziła kierownikom nie

mieckiej nawy państwowej

wziąć pod uwagę tego, że głów

ny szzyr, nad którego opraco

niem pracowano całymi latami

i którego pilnowano jak oka w

głowie, został przejęty przez

Anglików.

Znajdujemy się obecnie w po

siadaniu treści depesz wymie

nionych wówczas między nie

mieckim ministerstwem spraw

zagranicznych, a rozlicznymi

ambasadami niemieckimi. Czy

tanie ich jest tym pikantniejsze,

jeśli weźmie się pod uwagę, że

zarazem depesze nadawców

jak i odbiorców były przejmow

wane i rozszyfrowywane przez

Anglików i Amerykan.

Zresztą Anglicy nie zamierza

li rozproszyć złudzeń Niemców

nie zamierzali nasunąć im przy

puszczenia, że szzyr ich został

przejęty. Należy więc ogłosić

w jaki sposób zaznajomili się z

treścią depeszy numer 11, nale

żało jednak uczynić tak spryt

nie, aby Niemcy w to uwierz

li.

I na to znalazł się sposób.

Jeden z większych dzien

ików amerykańskich podał wia

domość rzekomo z wiarygodne

go źródła angielskiego, w któ

rym rzekomo podawał szczegó

lowo jak to jednemu z agentów

państw sprzymierzonych, do

skonałemu elektrotechnikowi,

udało się zakraść do gmachu

ambasady niemieckiej w Me

ksyku przywłaszczyć sobie tec

kę ambasadora i sfotografować

wspomniany telegram

Aby jednak całkowicie zde

zorientować Niemców inny

dziennik amerykański podał in

ną wersję. Telegram został wys

łany z Berlina do Waszyngto

nu, skąd Bernstorff wysłał ją

Eckhardowi przez specjalnego

kuriera. Jeden z agentów

państw sprzymierzonych zdołał

Kalendarz dnia

PIĄTEK

16
WRZEŚNIA

Korneliusz Cyprian.
Słowiański: Sędzi
Sława.
Słońca wsch. 5.11.
zach. 17.51.
Księżyc wsch. 2.17
zach. 12.44.

KRONIKA HISTORYCZNA

1663. Jan Kazimierz składa koronę.
1825. Zmarł poeta Franciszek Karpiński.
1917. Ogłoszenie pierwszej republiki w Rosji.
1920. W bitwie z bolszewikami pod Chochoniowem zginęła „Bateria Śmierci” z 79 żołnierzami.
1926. Wybór Polski do Rady Ligi Narodów.
1934. Wielkie zwycięstwo w „Challenger” w 1934 r.

PRZYSŁOWIA LUDOWE:

Kto pracował w lecie, temu powie wrzesień.
Ciesz się gospodarzu, tusta będzie jesień.

RADY PRAKTYCZNE:

Plamy na białźnie przyłożone te-
ksty zwinę zimną wodą. Po-
syp solą i wystaw na słońce.

Poradnia życiowa
Rolf Nelsona

Kierowniczka szkoły. Ma Pani
jest chory i wyczerpany i stąd ta po-
budliwość do ciągłych sporów. Ta-
kiego stanu jak jest obecnie u męża,
nie wolno lekceważyć ani też jeszcze
podsycać odpowiedziami, które go
drażnią. Musi Pani bezwzględnie usie-
pować i przemyśleć choćby nawet
czuła, że dzieje jej się wielka krzyw-
da. Pani nerwy są zdrowsze, w ogóle
jest Pani wytrzymalsza i dlatego mu
si Pani poświęcić niejedno, by usato-
wać męża. Wyznawam, że stosunki
materialne są u Pani nieszczerne i
wtem, że nie może Pani sobie pozwo-
lić wysłać męża do sanatorium, więc
jedynym wyjściem jest w domu urzą-
dzić się tak by miał przede wszystkim
klimat spokoju i dobrze się odżywiać,
a czas zrobi swoje. Wiem na pewno,
że dojdzie do zupełnej równowagi.
Przyjmuję 3 — 7, Warszawa, Zielna
4 — 6.

Na malej wokandzie...

Zywiolowa nienawiść

czyli: „O Tupmanie, siedlisku wad”

(A. E.) Jan Jakobiński Tupman
obrazil pana Dawida Zelechows-
kiego.
Dyszący zemstą wrócił pan
Dawid do domu. Siadł przy
oknie i usiłował ukończyć
nie lekturę gazety. Ale nie mógł
usiedzieć na miejscu i był bar-
dzo zadowolony, gdy odwiedził
go Hieronim Kon.
— Dobrze, że jesteś — zawo-
łał pan Dawid. — Mam dla cie-
bie interes. Chcesz zarobić u
mnie pięć złotych?
— Chcę. Ale za co?
— Żebyś dał po pysku Jako-
biemu Tupmanowi.
— Mogę mu dać.
— Ale tu nie chodzi o zwy-
czajne dać. Trzeba mu tak dać,
żeby mu się zimno zrobiło przed
oczami.
— Dam mu jak się należy.
— Hieronim, ty mu nie dasz
tak, jak ja chcę. Ja chcę
żebyś mu dał po mordzie, żeby
mu napuchła. Z nienawiścią za-
byś mu dał!
— Jak ja mu mogę dać z nie-
nawiścią, jeżeli co ja do niego
mam?
— O to właśnie chodzi! Dla-
tego muszę cię przygotować. A
więc słuchaj uważnie: Tupman
jest świnia.
— Aha.
— Tupman jest łobuz. Tup-
man jest cham. Tupman jest or-
dynus.
— Hm.
— Tupman jest swolocz. Tup-
man jest świńtuch. Rozumiesz?
— Tak.

Więć bez opieki lekarskiej!

Jelenie skoki polskiej medycyny i... żółwi krok polskiego szpitalnictwa

W ubiegłą sobotę p. wicemi-
nister op. społ., dr. Piestrzyński,
dokonał w Warszawie otwarcia
pierwszej Wystawy Szpitalnic-
stwa, którą zainstalowano w le-
wym skrzydle wspaniałego gma-
chu przyszłego, największego
szpitala wojskowego, obliczone-
go na 3 tys. łóżek, a mieszczą-
cego się przy ul. 6-go Sierpnia.
Nawiasem mówiąc, budowa

tego szpitala będzie całkowicie
ukończona na wiosnę 1939 r.
Po wstępnych przemówieniach
i czynnościach, związanych z o-
twarcie Wystawy, zabrał rów-
nież głos plk. dr. Miszewski,
prezes zarządu Wystawy, który
podniósł olbrzymie znaczenie
szpitalnictwa w dziedzinie obron-
ności kraju, podkreślając przy-
tym, iż zadaniem Wystawy jest
między innymi spopularyzowa-

nie wśród najszerszych warstw
społeczeństwa słowa „szpital”,
jak również zaznajomienie tych
warstw z postępem polskiej me-
dycyny.
**MAMY SIĘ JUŻ CZYM PO-
CHWALIĆ...**
A przynajmniej należy, że postęp
ten jest istotnie nie mały.
Wśród wielu niezmiernie cie-
kawych eksponatów Wystawy,
świadczących wymownie o wska-

niałym rozwoju polskiego lecz-
nictwa oraz wysokim poziomie
rodzimego przemysłu, oglądamy
np. kompletne instalacje roent-
genologiczne, całkowicie wyko-
nane w kraju, dalej — najroz-
niejszych rodzajów stoły, łóżka
i fotele chirurgiczne, jeszcze da-
lej — setki skomplikowanych
maszyn i narzędzi: bormaszyny,
pilki, strzykawki, cęgi, skalpele
i t. p.

Wszystko lśni się nikłem,
bądź chromem, wszystko zionie
jakby jakąś tajemniczością,
przejmującą trwogą, bo na myśl
przywodzi bolesne zabiegi chi-
rurgiczne, i równocześnie napa-
wa radością, że daleko pozosta-
wiliśmy za sobą średniowiecz-
ny prymityw zachorski, że w
razie nie daj Boże! — jakiegoś
wypadku czy choroby, współ-
czesna medycyna ma już na-
prawdę czym „reperować” czło-
wieka...

Na dziedzińcu szpitalnym u-
stawiono kolumny kąpielowo-
dezynfekcyjne Polskiego Czer-
wonego Krzyża, wielki samo-
chód, którego wewnętrzne urzą-
dzenie stanowi kompletną sa-
lę operacyjną, tudzież samolot
sanitarny — RWD — 13.

W podziemiach gmachu szpi-
talnego urządzono kino. Wy-
świetla ono niezwykle ciekawe
filmy propagandowe z dziedziny
szpitalnictwa.

CHOC WIELE JESZCZE
POZOSTAŁO DO ZROBIE-
NIA!

Wracając jednak jeszcze do
sal wystawowych, omówić nale-
ży rozwieszone tam na ścianach
liczne plakaty, krzyczące wiel-
kim głosem o naszych brakach
w dziedzinie szpitalnictwa, o
przeróżających lukach, które co
rychlej musimy wypełnić!

Oto przejmujący krzyk tych
plakatów:

Polska ma zaledwie 668 szpi-
tali, z czego 150 powstało po
wojnie!
24-milionowa rzesza ludność
wiejskiej — nie ma szpitali!
Spośród państw europejskich
tylko Bułgaria i Grecja mają
mniej łóżek szpitalnych, aniżeli
Polska! Inne natomiast państwa
europejskie przewyższają nas
pod tym względem dość znacz-
nie, a np. Niemcy i Holandia —
aż pięciokrotnie!

Medycyna polska stoi na bar-
dzo wysokim poziomie, zajmując
już jedno z czołowych miejsc w
Europie! Dalszy jej jednak po-
myślny rozwój hamuje dotkliwy
brak warsztatów pracy lekar-
skiej, jakim są w pierwszym
rzędzie szpitale!

To też musimy wyżyć w wszy-
stkie nasze siły, by ten brak u-
sunąć! (L).

Wśród chmur i poprzez śnieżyce

szybował balon „L.O.P.P.” do zwycięstwa

Na zdjęciu — balon „L. O. P. P.” w momencie startu do lotu
w Liege. W gondoli od lewej: inż. Janik i kp. Janusz.

SOFIA. Kpt. Janusz z zało-
gi balonu „LOPP” udzielił ko-
respondentowi sofijskiemu PAT

wywiadu, w którym oświadczył:
— Byłem w Belgii świadkiem
dużego zainteresowania ze stro-
ny publiczności zawodami Gor-
don-Bennetta. Spotkaliśmy się
tam z niezwykle serdeczną ma-
nifestacją kolonii polskiej.

Wystartowaliśmy o godz.
17.58 dn. 11 b. m. jako ostatni
z kolei. Niebo było zachmurzo-
ne. Dołem słabe wiatry. Wcho-
dzimy więc od razu na 1000 m.
Tam zastajemy wiatr szybszy ze
skretem w prawo.

O godz. 23 przekraczamy Ren
na wysokości 1500 m. Nieco
później spotykamy 2 balony,
które mijamy, nie mogąc ich roz-
poznać.

O godz. 1.30 przekraczamy li-
nię światła lotniczych we Frank-
furcie nad Renem. O godz.
4.30 pod wpływem wchodzące-
go słońca nabieramy wysokości,
dochodząc powoli do 5.300 m.
Warunki trudne. Wysoko chmu-
ry. Ziemia przesłonięta chmurami.

DINOL — DONT

ręcznie robione

ZĘBÓW

KASZEL

UPORCZYWY ŁAGODZI I USPAKAJA SYROP ŻYWKOSTU ŚWIEŻEGO
Mgr. E. GOBIECA SPRZEDAŻ: APTEKI I DROGERIE. SKŁAD GŁÓWNY
W. WA. MIODOWA 14. Flakon 3 złote.

Zawartość kosztów do papieru

przyczyni się do uzupełnienia bibliotek żołnierskich

W dniu dzisiejszym rozpoczyna
młodzież szkolna w całej Polsce kil-
kunastodniową zbiórkę makulatury
na rzecz książki dla żołnierza. Hasło
do tej godnej ze wszech stron popa-
rta akcji rzucił w słowach: „MŁO-
DZIE SZKOLNA ZAMIENIA ZU-
ŻYTE ZESZYTY NA KSIĄŻKI
DLA BIBLIOTEK ŻOŁNIER-
SKICH” POLSKI BIAŁY
KRZYŻ, który — jak to powsze-
cznie wiadomo — współpracuje z czyn-
nikami wojskowymi na polu szerze-
nia oświaty wśród żołnierzy.

Sprawa makulatury, która w pow-
szecznej zbiorce ma zgromadzić mło-
dzież w szkole, zdaje tym samym nie
jako egzamin swego wyrobieńia du-
chowego i ofiarności na rzecz żołnie-

rza — wymaga szerszego omówienia.

Te bowiem stare, zdawałoby się cał-
kiem bezużyteczne papiery, przeczy-
tane gazety, skrawki papieru i t. d.
które nieraz są istną zawadą w na-
szych domach — posiadają swoją
wartość.

Ocenili już dawno państwa zachod-
nie europejskie zawartość kosza do
papieru, będącego niewyczerpanym
źródłem surowca. U nas jednak dzie-
dzina ta leży martwym odlegiem, od-
bija się fatalnie na naszym krajowym
rynku papierniczym, który, nie mo-
gąc zaspokoić swoich potrzeb we-
wnątrz, zmuszony jest importować z
zagranicy wielkie ilości makulatury.
W zeszłym tylko roku sprowadzili-
my jej aż 25.733 tony za ogólną su-
mę 2.390 tys. zł.

Cyfry te mówią same za siebie...

Toteż na tym tle akcja białokrzy-
ska wydaje się być wprost konieczną.
Zezwoliło na nią Ministerstwo W. R.
i O. P., rozumiejąc jej doniosłość w
życiu młodzieży szkolnej, która na-
 pewno nie poskapi trudu w celu ze-
brania jak największej ilości makula-
ry na ten smutny cel. Uzyskany bo-
wiem dochód ze sprzedaży wszy-
stkich tych papierów przeznaczony Pol-
ski Biały Krzyż na zakup książek dla
bibliotek żołnierskich, odgrywających
tak bardzo wielką rolę w szerzeniu
oświaty wśród szeregow żołnierskich.

(W. S.)

W Lucku odbyły się uroczystości, dla uczczenia jubileuszu 50-lecia kapłaństwa ordynariusza Diecezji łuckiej J. E. ks. biskupa dr. Adolfa Szelażka.

Zdjęcia nasze przedstawiają w fotomontażu poszczególne fragmenty uroczystości.

Strona górna od lewej — Po uroczystym powitaniu przy bramie tryumfalnej, J. E. ks. Prymas Kardynał Hlond odjeżdża w towarzystwie woj. Hauko — Nowaka na uroczystości jubileuszowe.

Strona górna — zdjęcie prawe — Dostojny Jubilet J. E. ks. biskup Szelażek przyjmuje ży-

czenia jubileuszowe młodzieży szkolnej wołyńskiej.

Strona dolna od lewej — Ks. biskup jubilat od ołtarza polowego na pl. Katedralnym błogosławi zgromadzone tłumy wiernych relikwiami św. Andrzeja Boboli.

Strona dolna — zdjęcie prawe — czoło procesji jubileuszowej, zdążającej z pałacu Biskupiego do katedry łuckiej. W pierwszym rzędzie postępują: ks. Prymas kardynał Hlond, nuncjusz apostolski msgr. Cortesi, senator Janusz Radziwiłł (w mundurze Kawalera Maltańskiego) oraz dostojnicy kościoła.

W Wilnie odbył się z udziałem 10 tysięcy uczestników, III-ci Ogólnopolski Zjazd Związku b. Ochotników Armii Polskiej.

Reprodukujemy w fotomontażu poszczególne momenty uroczystości zjazdowych, którym udzielił swego protektoratu Pan Marszałek Edward Smigły - Rydz.

Na lewo — fragment z uroczystego nabożeństwa w Ostrej Bramie, celebrowanego przez J. E. ks. metropolitę Jabrzykowskiego. Podczas nabożeństwa nastąpiło zawieszenie przy cudownym obrazie Matki Boskiej Ostrobramskiej, jako wotum b. Ochotników Armii Polskiej, ryngrafu, przyniesionego przez pieszy patrol ze Lwowa, czem na czele.

Na prawo — góra — przebieg pociągów sztandarowych, w pierwszym rzędzie b. ochotnicy — górale.

Na prawo — dół — holdi złożenie wieńców na płycie Mauzoleum ze Sercem Marszałka Józefa Piłsudskiego na Rosie, przez Zarząd Główny Związku z prezesem gen. Bohaterowi

Paryż i Londyn za plebiscytem

„Nie ma ani chwili do stracenia“

PARYŻ. W stanowisku i tendencjach polityki francuskiej w stosunku do Czechosłowacji dokonała się w ciągu ostatniej doby daleko idąca ewolucja, której pierwszą oznaką można było dostrzec już w nocy po oświadczeniu premiera Dauladiera, że Francja wystąpiła pod adresem Rządu Czechosłowackiego z apelem, aby zachował umiarkowanie i rozważę.

Argumenty publicysty Stefana Lausanne w „Matin“, który otwarcie wystąpił za zasadą plebiscytu, i naczelnego redaktora dziennika „Le Jour“ p. Balby, który zarzucał Prezydentowi Beneszowi, iż nie dotrzymał on swoich przyrzeczeń, poczynionych w czasie konferencji wersalskiej co do ukształtowania Czechosłowacji na wzór Szwajcarii, zostały podjęte w ciągu dnia przez cały szereg najważniejszych dzienników politycznych.

„Le Temps“ pisze, że dążenie partii Henleina do zerwania z Pragą jest dziś oczywiste. Jest rzeczą oczywistą, że kierownicy Niemców sudeckich żądają dziś nie autonomii lokalnej, lecz proklamują wyraźnie oderwanie od Pragi.

Jeden z dzienników Czechosłowackich „Journal des Debats“ pisze, że incydenty, mnożące się od wtorku wieczorem, dowodzą, iż nie ma ani chwili do stracenia, jeżeli się chce zapobiec krwawym zaciśkom między Czechami i Niemcami sudeckimi.

W tych warunkach odrzuciła się na nowo idea plebiscytu, jako sposób, który mógłby za godzić namiętności i zabezpieczyć zagrożony pokój.

LONDYN. Korespondent

P. A. T. donosi: Nie ulega wątpliwości, że zasada samostanowienia ugruntowała się głęboko w ciągu ostatnich czterech dni w umysłach szerokiej kół politycznych Anglii i że pomysł oddzielenia obszarów sudeckich od Czechosłowacji znajduje coraz więcej zwolenników.

Na wczorajszym posiedzeniu gabinetu brytyjskiego podczas rozważania sprawy czeskiej omawiano również projekt wysłania na teren sudecki komisji międzynarodowej i oddziałów policji międzynarodowej dla udamienienia starć między ludnością niemiecką i czeską.

Co do tego projektu nie powzięto żadnej decyzji, uważając, że należy zaczekać na rezultaty nowych wysiłków, podjętych w celu uspokojenia sytuacji.

Od wtorku rząd czeskosłowacki powołuje rezerwistów pod broń

MOR. OSTRAWA. Od wtorku południa powołuje się na terenie Śląska Cieszyńskiego rezerwistów na nadzwyczajne ćwiczenia.

Wezwania obejmują około dwóch roczników oraz specjali-

stów broni technicznych. Min. powołano rezerwistów, którzy odbyli ćwiczenia w roku ubiegłym i tych, którzy mają je odbyć dopiero w roku przyszłym.

Nakazy stawienia się w kaszarach macierzystego pułku są natychmiastowe. We wszystkich gminach śląskich wezwania doręcza policja i żandarmeria, która przewozi natychmiast powołanych wprost na stacje kolejowe.

W wielu wypadkach nie pozostawia się czasu na pożegnania z rodziną i zlikwidowanie spraw osobistych.

Granica nie jest zamknięta

BERLIN. Niemieckie Biuro Informacyjne stwierdza, że wiadomości jednej z agencji francuskich o rzekomym zamknięciu granicy niemiecko-czechosłowackiej jest całkowicie fałszywa.

zł. 10.000 na nr. 107048
zł. 5.000 nr. nr. 18483
padło w 7-mym dniu ogłoszenia w kolekturze
„ALJOT“ I. Horodyska i S-ka
Warszawa, Senatorska 37

Kupił gołe ściany choć zapłacił za kino

Ciekawa sprawa o oszustwo przy nabyciu kina stołecznego „Gdynia“ była przedmiotem rozprawy wczorajszej w Sądzie Okręgowym w Warszawie.

Właściciele kina „Gdynia“ Bronisław Darkowski, Maria Darkowska i Karol Rychliński znaleźli nabywcę w osobie Henryka Traczyka.

Ustalono cenę kupna na 27.500 zł., przy czym Darkowski i Rychliński zapewniali, że na kinie nie ciąży żadne zajęcia ani długi z wyjątkiem należności podatkowych, które nie przekraczają 3.500 zł. Traczyk zgodził się dług w tej wysokości przejąć.

W dniu 11 października ub. roku spisano notarialną umowę, mocą której Traczyk stał się właścicielem kina z dniem 16 października. W akcie oświadczone, że cena nabycia wynosi 12.500 zł., z czego 9.000 zł. Traczyk wpłacił weksłami a 3.500 przejął do zapłaty zaległości podatkowych.

W akcie nabycia przemilczano, że Traczyk uprzednio wpłacił gotówką 15.000 zł., aby w ten sposób zmniejszyć opłaty.

Tymczasem 33 Urząd Skarbowy, któremu w rzeczywistości należało się przeszło 9.000 zł. w dniu 15 października dokonał rozmontowania zajętych od dawna maszyn i ruchomości i polecił zwózkę tych przedmiotów do składów skarbowych, gdzie tego samego dnia zostały sprzedane za 7.700 zł.

Następnego dnia Traczyk przekonał się, że kupił właściwie gołe ściany.

Kiedy zgłosił się do Darko-

skiego, ten oświadczył, iż jest jemu bardzo przykro, ale nic na to poradzić nie może.

Na skutek złożonej przez prokuratora pociągła do odpowiedzialności Darkowskich i Rychlińskiego za oszustwo. Prócz tego toczy się dochodzenie o uszczuplenie dochodów skarbowych przez fikcyjne wskazanie ceny kupna.

Rezerwiści — Niemcy sudeccy odmawiają posłuszeństwa władzom czeskim

BERLIN. Donoszą z Eger: Na terenie Sudetów wojskowe władze czeskie wezwały do szeregów z obowiązkiem natychmiastowego stawiennictwa, mężczyzn rezerwistów.

Prawdopodobnie chodzi tu o wezwania rezerwistów na ćwic-

Na wczorajszej rozprawie Darkowski i Rychliński nie przyznawali się do winy, twierdząc, że Traczyk brał na swoje ryzyko wysokość podatków.

Z zeznań naczelnika urzędu skarbowego okazało się jednak, że Darkowski prosił o przesunięcie zwózki na następny dzień, kiedy to zarząd obejmie Traczyk.

czenia, przeprowadzane również w innych okręgach Czechosłowacji.

Jak słychać, wezwania takie otrzymało wiele tysięcy Niemców sudeckich, którzy jednak nie stawiają się do oddziałów armii czeskiej.

Gazy trujące w Chinach stosują obie strony walczące

HANKOU. Komunikat chiński donosi o ostatnich walkach, co następuje: Na południowym brzegu rzeki Jang-Tse natarcie Japończyków na linię Zuičang — Nanczang nie powiodło się. Górzysty charakter miejscowości znacznie ułatwia Chińczykom obronę ich pozycji. Sytuacja za staję bez zmiany.

Na północnym brzegu Jang-Tse walki koncentrują się wciąż dokoła miasteczka Huanmei i Guansin. Oba te miasteczka znajdują się w ręku Japończyków, lecz są izolowane od resz-

ty armii japońskiej i od siebie. Wczoraj sytuacja przedstawiała się w ten sposób, że w m. Guansin otoczony został oddział japoński, liczący 2 tysiące żołnierzy. Znajdująca się w Huanmei dywizja japońska usiłuje połączyć się z garnizonem w Guansin.

Najbardziej zaciekle walki z udziałem wielkich ugrupowań wojskowych, toczyły się wczoraj pod Szanczen. Straty japońskie wyniosły tam około 5 tysięcy zabitych i rannych. Straty chińskie w kilkudniowej walce

są również znaczne. Obie strony komunikują, że przeciwnik używa gazów trujących, przy czym Japończycy używają podobno gazu musztardowego; Chińczycy zaś jakieś goś zielonkawego gazu, który wywołuje kichanie a następnie porażenie błon śluzowych.

Komunikat chiński donosi, że energiczne działania lotników chińskich całkowicie paraliżowały ruch kolejowy na tyłach japońskich, wobec czego ruchy wojsk japońskich odbywają się bardzo powoli.

W wielu wypadkach nie pozostawia się czasu na pożegnania z rodziną i zlikwidowanie spraw osobistych.

Z. LIRSKI

GDZIE MOJ MAŁ?

TRAGICZNE DZIEJE TROJGA LUDZI, RZUCONYCH NA FALE LOSU

prze-
wych,
chotni

old i
płyce
arszał
Ros-
Zwią-
terowi

m

rodzi-
scytu,
y zła
zpie-

dent

e za-
grun-
u ow-
myste-
nych
lenia
Cze-
wie

zeniu
lczas
j o-
wy-
misi
alów
a u
lud-

pow-
ajac,
lady
tych
ji.

n

brzy
bieg-
od-
ym.

ko-
są
yst-
wa-
iast-
acie

po-
na-
nie

uro-
wia
an-
nie-
ho-
fal-

Było to wiosną 1914 roku. Pewnego dnia Wanda Bier-
duszczyńska obudziła się z rana stwierdzając z przerażeniem, że
Józefa nie ma w domu. Wszczęła energiczne po-
szukiwania, które nie dały żadnego wyniku. Józef znikł jak
w wodzie.

W tym czasie Wanda spotkała swego dawnego adorato-
ra, Jana Siwka, który od czasu jej zamążpójścia unikał
z nią wszelkiego kontaktu. W ten sposób o niej zapomniał. Ale obecnie gdy ją
saw, w sercu jego odżyła z dawną siłą miłość do Wandy
i postanowił ją odwiedzić.

Gdy w prasie ukazała się wiadomość, że w lesie wa-
rniańskim znaleziono zwłoki nieznanej kobiety, Wanda
udała się do prokuratora i stwierdziła, że to zwłoki jej
męża. W drodze powrotnej z prokuratury zrodziło się w jej
umyśle podejrzenie, że zabójcą Józefa jest Jan. To też gdy
prokuratora zapytano, czy ktoś nie odgrzązał się
z Józefem, czy nie był o nią zazdrosny, została tym pyta-
niem całkowicie wytrącona z równowagi. To wydało się po-
dobne sędziemu śledczemu, który przyprowadził ją do domu
i podał jej nazwisko i adres Jana.

Gdy wieczorem Jan przybył do siebie do domu za-
raz tam dwóch agentów, którzy kazali mu udać się z nim

Jan nie mając innego wyjścia, musiał udać się
z nimi. Po drodze zastanawiał się nad tym, co się
mogło stać? Czy ktoś go zadenuncjował? A mo-
że miało to jakiś związek z zabójstwem Józefa?
Byłby jednak tak było, to czego chciał od niego?
Czy ma złożyć zeznania? Ale czy wówczas ścia-
gano go do Urzędu Śledczego. Sędzia wskazał mu
miejscisko, zapalił papierosa, a gdy Jan zajął miejsce,
zapytał go:

— Czy pan pali?
— Nie.
— Dziwi chyba pana, dlaczego sprowadzono
pana o tak późnej porze? Idzie o drobnostkę...
— Teraz pan będzie wolny...

Jan odczuł pewną ulgę... Myślał już, że to coś
ważnego, a ten tegi mężczyzna, oświadcza prze-
ciw, że to drobnostka...

— Owszem, dziwiło mnie to bardzo — oświad-
czył Jan. — Czy mogę wiedzieć, w jakiej sprawie
mnie wzywano?

— Powiedziałem panu, jest to drobnostka...

— Czy znał pan zabitego Józefa Biernackiego?

— Tak, był to mój dobry kolega...

— Tak? Dobry kolega?

Sędzia śledczy wypuścił z ust smugę dymu,
poglądał przez chwilę na papierosa, a w końcu za-
pytał:

— I nigdy pan się z nim nie kłócił?

Jan instynktownie zadrżał. Słowa te sędzia
śledczy wypowiedział takim tonem, jak gdyby wie-
dział, że Jan kłócił się z Józefem z powodu Wandy.

— Tak, jednego razu pokłóciłem się.

— Kiedy to było?

— Mniej więcej przed ośmioma miesiącami.

— Czy może mi pan powiedzieć, co było po-
wodem kłótni?

— Drobnostka — odpowiedział Jan, dziwiąc się temu
pytaniu.

I nagle przeszła go straszna myśl: Czy tegi ten
sędzia nie podejrzewa go o zabójstwo Józefa?

— Nie podejrzewa go o zabójstwo Józefa? —

— Przecież sędzia śledczy nie znał go. Jeśli kazał go
aresztować, to ktoś musiał mu podsunąć tę myśl.

— Musiał mu opowiedzieć, że egzystuje człowiek na-
zwany Jan Siwek, który pokłócił się z Józefem
Biernackim z powodu Wandy.

Gdy Janowi przemknęła przez umysł ta myśl,
stał się bledy jak płótno, a jego oczy, w których
malował się niepokój, spoczęły na tegim mężczyź-
nie.

Sędzia śledczy ujrawszy nagłą zmianę, jaka
zaszła w twarzy Jana, pomyślał z zadowoleniem:

— Złapałem tego ptaszka!...

— Z powodu drobnostki można pokłócić się z
dobrym kolegą? — uśmiechnął się sędzia.

— Wówczas była to dla mnie poważna sprawa,
ale teraz, teraz uważam to za głupstwo... lekko drżał
głos Jana.

— O co panowie wówczas się pokłócili?

— O kobietę... — odpowiedział cicho Jan.

— Kobieta jest u pana głupstwem? Z powodu
kobiet niejednokrotnie prowadzono wojny... Kim
była ta pani?

— Jakaś dziewczyna w gardle. Ogarnął go przemożny
strach. Był już teraz przekonany, że sędzia podej-
rzewa go o zabójstwo Józefa.

— Była to... była to... — jąkał się Jan... — by-
ła to mój kolega... obecna żona zabitego...

— Dlaczego pan tak drży? — spojrzał mu sę-
dzia prosto w oczy.

— Nie... nie drzę... — trzęsły Janem tak silne
dreszcze, jak gdyby nagle dostał gwałtownego ata-
ku febry.

— Czy znał pan żonę swego kolegi przed jej
zamążpójściem?

— Tak... znałem ją...

— Pan ją chyba kochał, a pański kolega, jak
to się często zdarza, stał panu na drodze i w końcu
z nią się ożenił? Czy tak było?

— Nie... nie drzę... — trzęsły Janem tak silne
dreszcze, jak gdyby nagle dostał gwałtownego ata-
ku febry.

— Czy znał pan żonę swego kolegi przed jej
zamążpójściem?

— Tak... znałem ją...

— Pan ją chyba kochał, a pański kolega, jak
to się często zdarza, stał panu na drodze i w końcu
z nią się ożenił? Czy tak było?

— Nie... nie drzę... — trzęsły Janem tak silne
dreszcze, jak gdyby nagle dostał gwałtownego ata-
ku febry.

— Czy znał pan żonę swego kolegi przed jej
zamążpójściem?

— Tak... znałem ją...

— Pan ją chyba kochał, a pański kolega, jak
to się często zdarza, stał panu na drodze i w końcu
z nią się ożenił? Czy tak było?

— Nie... nie drzę... — trzęsły Janem tak silne
dreszcze, jak gdyby nagle dostał gwałtownego ata-
ku febry.

— Czy znał pan żonę swego kolegi przed jej
zamążpójściem?

— Tak... znałem ją...

— Pan ją chyba kochał, a pański kolega, jak
to się często zdarza, stał panu na drodze i w końcu
z nią się ożenił? Czy tak było?

— Nie... nie drzę... — trzęsły Janem tak silne
dreszcze, jak gdyby nagle dostał gwałtownego ata-
ku febry.

— Czy znał pan żonę swego kolegi przed jej
zamążpójściem?

— Tak... znałem ją...

— Pan ją chyba kochał, a pański kolega, jak
to się często zdarza, stał panu na drodze i w końcu
z nią się ożenił? Czy tak było?

— Nie... nie drzę... — trzęsły Janem tak silne
dreszcze, jak gdyby nagle dostał gwałtownego ata-
ku febry.

— Czy znał pan żonę swego kolegi przed jej
zamążpójściem?

— Tak... znałem ją...

— Pan ją chyba kochał, a pański kolega, jak
to się często zdarza, stał panu na drodze i w końcu
z nią się ożenił? Czy tak było?

— Nie... nie drzę... — trzęsły Janem tak silne
dreszcze, jak gdyby nagle dostał gwałtownego ata-
ku febry.

— Czy znał pan żonę swego kolegi przed jej
zamążpójściem?

— Tak... znałem ją...

— Pan ją chyba kochał, a pański kolega, jak
to się często zdarza, stał panu na drodze i w końcu
z nią się ożenił? Czy tak było?

— Nie... nie drzę... — trzęsły Janem tak silne
dreszcze, jak gdyby nagle dostał gwałtownego ata-
ku febry.

— Czy znał pan żonę swego kolegi przed jej
zamążpójściem?

— Tak... znałem ją...

— Pan ją chyba kochał, a pański kolega, jak
to się często zdarza, stał panu na drodze i w końcu
z nią się ożenił? Czy tak było?

— Nie... nie drzę... — trzęsły Janem tak silne
dreszcze, jak gdyby nagle dostał gwałtownego ata-
ku febry.

— Czy znał pan żonę swego kolegi przed jej
zamążpójściem?

— Tak... znałem ją...

— Pan ją chyba kochał, a pański kolega, jak
to się często zdarza, stał panu na drodze i w końcu
z nią się ożenił? Czy tak było?

— Nie... nie drzę... — trzęsły Janem tak silne
dreszcze, jak gdyby nagle dostał gwałtownego ata-
ku febry.

— Czy znał pan żonę swego kolegi przed jej
zamążpójściem?

— Tak... znałem ją...

— Pan ją chyba kochał, a pański kolega, jak
to się często zdarza, stał panu na drodze i w końcu
z nią się ożenił? Czy tak było?

— Nie... nie drzę... — trzęsły Janem tak silne
dreszcze, jak gdyby nagle dostał gwałtownego ata-
ku febry.

— Czy znał pan żonę swego kolegi przed jej
zamążpójściem?

— Tak... znałem ją...

— Pan ją chyba kochał, a pański kolega, jak
to się często zdarza, stał panu na drodze i w końcu
z nią się ożenił? Czy tak było?

— Nie... nie drzę... — trzęsły Janem tak silne
dreszcze, jak gdyby nagle dostał gwałtownego ata-
ku febry.

— Czy znał pan żonę swego kolegi przed jej
zamążpójściem?

— Tak... znałem ją...

— Pan ją chyba kochał, a pański kolega, jak
to się często zdarza, stał panu na drodze i w końcu
z nią się ożenił? Czy tak było?

— Nie... nie drzę... — trzęsły Janem tak silne
dreszcze, jak gdyby nagle dostał gwałtownego ata-
ku febry.

— Czy znał pan żonę swego kolegi przed jej
zamążpójściem?

— Tak... znałem ją...

— Pan ją chyba kochał, a pański kolega, jak
to się często zdarza, stał panu na drodze i w końcu
z nią się ożenił? Czy tak było?

— Nie... nie drzę... — trzęsły Janem tak silne
dreszcze, jak gdyby nagle dostał gwałtownego ata-
ku febry.

pokoju, założywszy ręce do tyłu. — Chcę tylko,
aby powiedział pan prawdę.

— Jaką prawdę? — Janowi oczy omal nie wy-
łaziły z orbit.

— No, prawdę...

— Nie rozumiem, o co panu idzie...

Sędzia śledczy złożył się do Jana, położył mu
rękę na ramieniu i spojrzawszy mu prosto w oczy,
oświadczył:

— Grajmy lepiej w otwarte karty! Przecież
i tak pan przegrał...

— Nic nie rozumiem!... — silnie drżał głos Ja-
na...

— Przecież pan wie o wszystkim. Dziwi mnie
pańskie zachowanie. W jakim celu potrzebna panu
ta maska? Niech pan się przyzna... Zdarzają się te-
go rodzaju wypadki... Miłość, zazdrość... hm... czło-
wiek ma nerwy...

Ale do czego mam się przyznać?

— Pan go tam na miejscu... czy gdzieś w mie-
szkaniu?

— Jezu Chryste! — zerwał się Jan z krzesła —
Pan przypuszcza, że ja... że ja?...

— Nie... Nic nie przypuszczam — odparł ze
spokojem sędzia śledczy — Jestem o tym głęboko
przekonany...

— Ze zabiłem mego dawnego kolegę? — zawo-
łał Jan głosem pełnym rozpacz.

— Krzykami nie zdoła pan zamaskować praw-
dy. Powiem panu tylko jedno: Jeśli pan przyzna
się do winy, kara będzie łagodniejsza...

— Jestem niewinny!... Jestem niewinny!... —
krzyknął Jan.

— Czy można z panem mówić spokojnie? — se-
dzia śledczy z powrotem zajął miejsce i zapalił pa-
pierosa.

— Ja... Mordercą?.. Jezusie kochany, przecież
ja nigdy na nikogo nie podniosłem ręki!

— Proszę odpowiedzieć, dlaczego wyzwał pan
kolegę z mieszkania akurat o trzeciej w nocy? Co
pan mu powiedział? Gdzie pan się z nim udał?

— Nie spotykałem się z nim od siedmiu miesie-
cy — otarł pot z czoła Jan.

— Pan kłamie. Spotkał się pan z nim w nocy
na czternastego kwietnia. Tej nocy pan go gdzieś
wyzwał i zamordował...

— Mogę wezwać świadków, którzy zeznają,
że tej nocy spałem w domu — rzekł Jan zdławio-
nym głosem.

— Kim są ci świadkowie?

— Mój brat i bratowa.

— Brat nie jest miarodajnym świadkiem. Zre-
szta pomówimy jeszcze o tym. Pytam tylko pana
o jedno: czy przyznaje się pan do tego, że nienawi-
dził pan swego dawnego kolegę?

— Nie. Bolało mnie tylko, że ożenił się z kobie-
tą, którą kochałem.

Sędzia śledczy zapisał coś w aktach, a nastep-
nie wezwał agenta i kazał zaprowadzić Jana do Cen-
tralnego Aresztu.

— Jestem aresztowany? — zawołał zrozpaczo-
ny Jan.

— Na razie jeszcze nie pozwalamy mordercom
przebywać na wolności — odparł zjadliwie sędzia.

Jan chciał jeszcze o coś zapytać, jeszcze coś po-
wiedzieć na swoją obronę, ale agent ujął go za ra-
mię i wyprowadzając z pokoju krzyknął:

— No, nie gadać dużo! Będziesz już gnął w kry-
minale!

(Dalszy ciąg jutro).

Agent ujął go za ramię i wyprowadzając z po-
koju, krzyknął:

— No, nie gadać dużo! Będziesz już gnął w kry-
minale!

Sędzia nie spuszczał z niego przenikliwego
spojrzenia. Janowi krew uderzyła do twarzy.

Chciał zapytać w jakim celu stawia mu się te wszy-
stkie pytania, bał się jednak wtargnąć jakieś zbędne,
niepotrzebne słowo.

— Tak, tak było... — odparł szeptem.

— Po tej kłótni staliście się z pewnością za-
cieklymi wrogami?

— Nie...

— Nie? To dziwne. Na ogół jak ktoś z kimś się
pokłóci, później nie czuje do niego wielkiej sympa-
tii... Czy nie znienawidził pan człowieka, który za-
brał panu ukochaną kobietę? Komu będzie pan
opowiadał takie bajki... A jeśli kogoś się nienawidzi,
to jest się gotowym sprzątnąć go nawet z drogi...

Szczególnie jeśli sprawa dotyczy kobiety... Dlaczego
patrzy pan na mnie w ten sposób? Czy pan o tym
nie wie? Czy naprawdę pan o niczym nie wie?

— Sędzia śledczy wpił przenikliwe spojrzenie w Janie.

Jan siedział jak na rozżarzonych węglach. Pa-
trzał na sędziego śledczego szeroko rozwartymi oczy
ma i drżał cały.

— Nie wiem, czego pan chce ode mnie... —
odparł ciężko wzdychając.

— Nic od pana nie chcę — oświadczył sędzia,
który podniósł się z fotela i zaczął spacerować po

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Popieraj Tragiczny zgon zakonnic

Dotknawszy przewodów, została śmiertelnie porażona prądem

W zakładzie SS. Elżbietanek strzebskiej przeprowadzały po-
rzy ul. Hetmańskiej nr. 44 w
Warszawie, wydarzył się śmie-
telny wypadek porażenia pra-
dem. 24-letnia Józefa Kubi-
czyk, będąca na aspiracji od
dwóch tygodni w zakonie, wraz
z wychowanką zakładu 22-let-
nią Janiną Borejszą, pod nad-
zorem starszej siostry Anny Ja-
strzebskiej przeprowadzały po-
rządku w piwnicy.

Przy tablicy rozdzielczej star-
sza siostra Jastrzebska sama po-
bieliła ścianę, nie pozwalając ni-
komu dotykać tablicy i kabli.

Kubiacyk zauważyła pod ta-
blicą pajęczynę i chcąc ją usu-
nąć włożyła za tablicę rękę. Nim
starsza siostra Jastrzebska zdą-
żyła podbiec, Kubiacyk padła
na ziemię martwa.

Kubiacyk bieląc wapnem
piwnicę miała ręce mokre, jak
również i podłoga kamienna by-
ła mokra, co było przyczyną po-
rażenia gdy dotknęła przewo-
dów elektrycznych znajdujących
się za tablicą rozdzielczą.

Po rozwiązaniu Sejmu i Senatu

Prezydent Rzeczypospolitej rozwiazał Sejm i Senat.

Zarządzenie Głowy Państwa podaje motywy tego kroku. Wskazuje na „istnienie przemian”, jakie zaszły w ciągu trzech lat ostatnich w naszym życiu wewnętrznym przypominając „doniosłe inicjatywy”, dotyczące zadań, stojących przed społeczeństwem, wskazuje na konieczność wzmożenia „pracy dla państwa”.

Również trzy lata temu został wybrany parlament, który został obecnie rozwiązany. Wybory do Sejmu odbyły się 7-go września 1935, do Senatu 15-go września 1935 r.

Jakież to „istotne przemiany” dokonały się w tym trzechleciu w naszym życiu zbiorowym?

W pół roku po rozpoczęciu prac parlamentu, 26 maja 1936 roku, wystąpił Wódz Naczelny Marszałek Smigły-Rydz z inicjatywą, którą — by użyć ostatniego określenia zarządzenia Pana Prezydenta — nazwać możemy „inicjatywą doniosłą”. Wystąpił Wódz Naczelny z hasłem obrony Polski. „Jedynym naszym hasłem — oświadczył — które może być pionem moralnym, jest hasło obrony Polski”.

W imię tego wielkiego hasła zażądał Wódz od społeczeństwa, by weszło na „drogę”, która nas doprowadzi do wyzwolenia sił moralnych i twórczych w narodzie, do skupienia ich, do wytworzenia nowych wartości.

Jako zatem główne zadanie, stojące przed społeczeństwem, uznane zostało skoncentrowanie sił w „pracy dla państwa”.

I w tym też kierunku musi iść nasz rozwój życia zbiorowego.

Oto nie ulega wątpliwości, że wybrany we wrześniu 1935 r. parlament, powstały przed „doniosłą inicjatywą” i przed uświadomieniem społeczeństwu konieczności „istotnych przemian” naszego życia wewnętrznego w „pracy dla państwa” — w miarę narastania nastrojów i rzeczywistych potrzeb, wynikających z sytuacji wewnętrznej — politycznej jak i położenia międzynarodowego — przestał być odbiciem nastrojów opinii publicznej, a w swym składzie osobowym również przestał być miernikiem układu sił społeczeństwa.

Tym samym zatem winien ustąpić miejsca władzy ustawodawczej, któraby spełniła te warunki, to jest odzwierciedlała prąd, nurtujące społeczeństwo i była odbiciem zmienionego w międzyczasie układu sił.

Z tych założeń wychodząc Głowa Państwa podejmuje decyzję rozwiązania parlamentu i wybrania przez społeczeństwo nowych ciał ustawodawczych.

Wiąże się z tym — jak to dekret Prezydenta wyraźnie zaznacza — konieczność przebudowy podwalin, na których parlament się opiera, ustanowienia nowego prawa wyborczego.

Ma tego dokonać nowy parlament ten, który wyjdzie już pod wpływem przemian, jakie się dokonały w ostatnim trzechleciu i nowych zadań, które zostały wyznaczone dla obywateli państwa.

Właśnie wybory, które się obecnie odbędą, mają skład osobowy Sejmu i Senatu dostosować do nurtujących obecnie w społeczeństwie prądów i nastrojów — i stworzyć zarazem taki zespół ustawodawczy, któryby wychuwając — już należycie istotnie przemiany — stworzyć nowy fundament prawa wyborczego.

Od dojrzałości politycznej najszerzych warstw naszego

społeczeństwa i trafnej oceny powagi sytuacji, jakiej wymaga chwila obecna — zależeć będzie, czy nowy parlament, który obierzemy zdziery podwójnym swemu zadaniu, został odbiciem zmienionego w ciągu trzech lat ostatnich układu realnych sił i stworzyć takie prawo wyborcze, któreby dla hasła „obrony Polski” skoncentrowało w parlamencie najlepsze siły w służbie dla państwa.

Wycieczka krajoznawcza

Piotrkowskiego Oddziału T-wa Krajoznawczego

W nadchodzącą niedzielę tj. 18 bm. oddział P. T. K. organizuje wycieczkę krajoznawczą do Parzany i Woli Mikorskiej. Zapisy do soboty 17 bm. przyjmuje i informację udziela apteka P. Witanowskiego.

Na srebrnym ekranie

Kino „AS” Grzech młodości

Filmy salonowo-erotyczne zawsze się cieszą dobrym wzięciem u publiczności kinowej, która lubi tego rodzaju obserwacje. Obraz „Grzech młodości” należy do bardzo pomyslowo skonstruowanych dzieł sztuki filmowej. Poza wszystkimi walorami tego filmu jak: doskonała fotografia, pomyslowe dekoracje i urządzenia wnętrza oraz wyborna reżyseria — jest świetna gra całego zespołu artystycznego dająca widzom pierwszorzędną spektakl.

Całość filmu zaciekawia od początku do końca i trzymać uwagę widza w nieustannym napięciu.

Doprawdy nie będzie żadnej przesady, jeśli zalecimy wszystkim obejrzenie tego filmu, aby zobaczyć tę mistrzowską grę i w ogóle to, co dają nam nowoczesne zdobycze sztuki filmowej. Premiera tego filmu w kinie „As” miała wielkie powodzenie.

Czytelnia miejska otwarta

Podaje się do wiadomości, że z dniem 16 września 1935 r. Miejska Biblioteka i Czytelnia Publiczna czynne będą w poniedziałki, wtorki, czwartki i piątki w godzinach od 10 do 13 i od 15 do 18, w soboty zaś w godz. od 10 do 13 i od 15 do 17.

Zarząd M. m. Piotrkowa

Wykopany skarb

W czasie przeprowadzania robót ziemnych pod Piotrkowem wykopano skrzynię w której znajdowało się około 400 srebrnych monet t. zw. talarów z wizerunkiem króla Stanisława Augusta. Monety posiadające dużą wartość muzealną przekazano do państwowych zbiorów historycznych w Warszawie.

Żle słyszysz? Masz szum, cieknięcie uszu? Zadzaj bezpłatnego prospektu na sztuczne bębno „Eufonia” Kraków, Olza.

Kronika Tomaszowska

Repertuar kin

„Modern” Szczęśliwa 13-ka.
„Odeon” Pasażerka na gapę.

Powrót z urlopu

W tych dniach powrócił z urlopu i objął urządowanie lekarz miejski dr. Mitelstedt.

Zbierała pieniądze na kościół i przywłaszczyła je sobie

53 letnia Pasek Rozalja zam. we wsi Domostaw wojew. Lwowskiego przyjechała do Tomaszowa, gdzie zbierała pieniądze na budowę kościoła w Druskopolu (woj. Wołyńskie).

Okazało się ostatnio, że delegatka ta przywłaszczyła sobie ze zbiórki tej 207.

Nieuczciwa kwestarka pociągnięta została do odpowiedzialności karnej.

Płonica wśród dzieci

Ostatnio Wydział Zdrowia przy Zarządzie miejskim zanotował szereg wypadków choroby płonicy w większej części wśród dzieci. Zarządzenia ochronne zostały wydane.

Szczepienie ospy

Wydział zdrowia przy Zarządzie Miejskim przeprowadzi w bież. tygodniu we wszystkich szkołach powszechnych w naszym mieście szczepienie przeciwospowemu u wszystkich dzieci.

Zakończenie budowy Domu Strzeleckiego

Dobiegają już końca prace przy budowie Domu Strzeleckiego im Marszałka Józefa Piłsudskiego w Tomaszowie przy ul. Marsz. Piłsudskiego 41.

Dom ten zawiera m. innymi: salę na bibliotekę, świetlicę na czytelną, salę do ćwiczeń itp. Koszt budowy przekracza sumę zł. 50 tysięcy.

W dniu 11 listopada br. nastąpi uroczyste oddanie Domu Strzeleckiego do użytku.

Sprostowanie

W obwieszczeniu nr. km. 939/37 Komornika II rewiru przy Sądzie Grodzkim w Piotrkowie Karola Płasińskiego dotyczącym licytacji w majątku Mierzyn, ruchomości należących do St. Bronikowskiego, podano mylnie termin dnia 3 października zamiast dnia 12 października co niniejszym sprostuje.

Dział ogłoszeń.

Nadużycia w Kasie Bezprocentowej przy Zw. Kupców w Tomaszowie

W Kasie Bezprocentowej „Gmiles-Chesed” przy Związku Kupców w Tomaszowie-Maz. (Pl. Kościuski 16) wykryta została defraudacja sięgająca około 8 tysięcy zł.

Jak krąży wersje, defraudacji tej dopuścił się długoletni sekretarz tej instytucji Sz. Rozensztajn w ciągu kilku lat.

R. był sekretarzem tej Kasy i Związku Kupców do miesiąca stycznia br. pracował tam około 15 lat zyskując do siebie zaufanie. Władze policyjne prowadzą dochodzenie. Jak słychać

skonfiskowane zostały księgi buchalteryjne oraz wszelkie kasy „Gmiles-Chesed”. Przesłuchani mają być członkowie Zarządu oraz członkowie Komisji Rewizyjnej pow. instytucji celem stwierdzenia sposobu popełnienia nadużyć. W domość o defraudacji tej wolała w mieście wielkie wżenie i jest różnie komentowana.

Syg. 66/38

Obwieszczenie o LICYTACJI NIERUCHOMOŚCI

Komornik Sądu Grodzkiego w Piotrkowie Tryb. rewiru I-go Grzegorz Jellacyński mający kancelarię w Piotrkowie Tryb. ul. Legionów Nr. 8 na podstawie art. 676 i 679 k. p. c. podaje publicznie wiadomości, że dnia 10 października 1935 r. o godz. 10 w Sądzie Grodzkim w Piotrkowie Tryb. odbędzie się sprzedaż w drodze publicznego przetargu należącej do dyktownika Ludwika Stępień i innych nieruchomości miejskiej położonej w Piotrkowie przy ul. Słowackiego Nr. 5 składającej się z działu gruntu o powierzchni 4560 lokci kwadratowych oraz działki o pow. 4997 metrów kw. na której znajduje się dom mieszkalny i komórki i studnia. Nieruchomość posiada urządzoną księgę hipoteczną. Wydział Hipoteczny Sądu Grodzkiego w Piotrkowie nr. hip. 264 lic. 576.

Nieruchomość oszacowana została sumą zł. 14 000, cena zaś wywołania wynosi zł. 10 500.

Przystępujący do przetargu obowiązany jest złożyć rękojmią w wysokości zł. 1 400.

Rękojmię należy złożyć w gotówce albo w takich papierach wartościowych bądź książeczkach wkładowych instytucji, w których wolno umieszczać fundusze małeletnich. Papier wartościowy w całości będzie w wartości trzech czwartych części ceny giełdowej.

Przy licytacji będą zachowane ustawowe warunki licytacyjne, o ile dodatkowym publicznym obwieszczeniem nie będą podane do wiadomości warunki odmienne.

Prawa osób trzecich nie będą przeszkodą do licytacji i przesądzenia własności na rzecz nabywcy bez zastrzeżeń jeżeli osoby te przed rozpoczęciem przetargu nie złożą dowodu, że wniosły wniosek o zwolnienie nieruchomości lub jej części od egzekucji, że używały postępowania właściwego sądu, należącej do zwolnienia egzekucji.

W ciągu ostatnich dwóch tygodni przed licytacją wolno oglądać nieruchomości w dni powszednie od godz. 8 — 18, a w dni postępowania egzekucji w Piotrkowie, ul. Słowackiego Nr. 5, w godzinach od 10 do 12.

Komornik, Grzegorz Jellacyński

Groteski dawnego prawa

Pogadanka dla radiosłuchaczy

Henryk Olszewski w felietonie radiowym zatytułowanym „Groteski dawnego prawa”

Prośbę słuchaczom dnia 17-go września o godz. 16.45 w sposób barwny i żywy o zabawnych i pełnych dla dzisiejszych pojęć komunizmu — ustawach i zwyczajach, jakie istniały w dawnym prawodawstwie. Przedawnym prawodawstwie. Przeglądając procesy przeciw zwierzętom i przedmiotom groteskowe kary, jak np. zanurzanie w smole i osypywanie pierzem lub jazda tyłem na osie i t. p.

Pierwszy film z serii które tylko można zobaczyć w Kinie „As” p. t.

GRZECH MŁODOŚCI

w rolach głównych: Gladys George, John Beal, Warren William, Emma Dun

Z filmu tego popołudniówek nie będzie.

Popoł. o g. 3. Wyspa w płomieniach

Początek o godz. 5 pp, w niedzielę i święta o godz. 3 po poł.

Kino - Teatr CZARY

Piotrków Tryb.
Legionów 11

Dziś najpotężniejszy film sezonu Tragedia człowieka, który zbudował swe życie na nienawisci, z genialnym Victorem Mc Laglenem NANCY STEELE ZGINEŁA

Początek o g. 5 pp, w niedzielę i święta o godz. 3 po poł.
Popołudn. g. 3 Ty, co w ostrej świecisz bramie

Kino - Teatr ROMA

w Piotrkowie
Al. Maja 11.

Po kapitalnym remoncie Kina i aparatury.
Dziś! Inauguracyjne otwarcie sezonu 1938-1939 r.
Przebojowy film № 1.

JEANETTE Mac DONALD jako Motyl hiszpański

Film który nie wymaga pochwał. Popoł. z tego filmu nie będzie.
Na sensach popoł. o godz. 3-iej Dziewczyna szuka miłości.

Początek o godz. 5 pp, w niedzielę i święta o godz. 3 po poł.

miesięczna „Dziennika Piotrkowskiego” wynosi 2 zł. 50 gr. z dostawą zł. 3.
PRENUMERATA: kwartalnie z przesyłką zł. 9, rocznie 36 zł. Konto P. K. O. Nr. 602.480

Redaktor i Wydawca: Bronisław Kalwary

CENY OGŁOSZEN: 1-sza str. 1 wiersz mil. jednoładowy 80 gr.
w tekście 60 gr. Ostatnia strona 40 gr., drobne 20 gr. za wyraz